

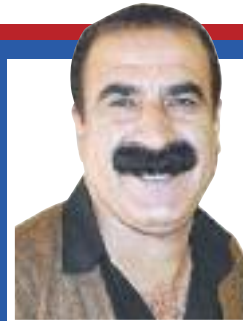

Serdozgerê Colemanêrgê çi dizane?
**Naxwazim weke
 Ferhat Sarikaya
 li min bê!**

Teqîna mayîna li Colemanêrgê, bûyera Şemzînan a di sala 2005'an de zindî kir: Mîna bûyera Şemzînanê di nav raya giştî de goman heye ku hêzên tarî li paş bûyerê bin. Daxuyaniya Serdozgerê Colemanêrgê ku da Rûdawê, van gomanan hîn xurtir dike. ► 2

Rûdaw

ÇAPA EWRÛPA
 Xwînerên Rûdawê
 bêtir dizanin

قه‌یسیه‌کانی عه‌زیز وه‌یسی

به سی رۆژ ته‌واو بوون

8

Deutschland 1,50 Euro | Danmark 15,00 DKK | France 1,50 Euro | Nederland 1,80 Euro | Schweiz 2,70 CHF | Sverige 21,00 SEK

Hejmar / Nr. 63 | 21 Îlon / September 2010 | www.rudaw.net | info@rudaw.eu

Tevî hemû provokasyonan, ji bo çareserkirina pirsê Kurdî li Bakur Gera li navberkaran dest pê kiriye?

Bûyera li Colemanêrgê li aliyekî, daxuyanî, hişyarîkirin û bangên ji bo çekrawestandinê rojeva Tirkîyê û Kurdistanê dagirtine. Tevî ku van rojan bûyerên tundûtûjiyê serdest bûne, lê li aliyê din jî hinek nîşan hene ku ji bo çareserkirina Pirsê Kurdî li Bakurê Kurdistanê gera li navberkaran jî dest pê kiriye. "Komisyona Aqilmen-dan" û banga Hevserokê BDP'ê Selahattin Demirtaş ji bo serkir-dên Başûr du nîşan in. ► 2/3/4

Bi dehezaran Kurd di 18. Festîvala Çanda Kurd ya Navnetewî li Kolnê de gihîştin hev ... ► 16

Wêne: Rûdaw

Selaheddîne Eyûbî

Serkirdekî ku hîn jî serê Kurdan li cîhanê bilind dike
 ► 11

Qijika Reş

Kovareke bê serî, bê dezgeh, bê manifesto û serbixwe
 ► 8

Kurdekî Ereb

Tometbarê kuştina Serdeşt Osman kesekî Ereb derket!
 ► 4

Hûn li cihê bûyerê ne
AVESTA
 hûn li cihê bûyerê ne
www.avestakurd.net

Reklam

 4 191631 701506

 9 771869 104000
 00039
 38
 Great Britain

Reklam

Gruba Kompanyayên

El-Adil Muttehîde

Projeya Deşta Behîşt Tatlıses li Hewlêr

Tel :

07706466363

07706466868

07704766263

Navnîşan: Hewlêr – Gundê Îngilîzî – Vîlaya Jimare 114

Serokê "Komîsyona Aqilmendan" li ser pirseke Rûdawê: Ti pirsgirêka ku neyê çareserkerin, tune ye!

Mehmet Yuksel Stenbol

Komîsyona Serbixwe ya Tirkîyê ku weke "Komîsyona Aqilmendan" tê binavkirin, bi piştgiya Weqfa Civaka Vekirî, derbarê xebat û hevdîtinên xwe yên 4 rojî de, dawîya hefteya borî li Stenbolê civînek çapemeniyê li dar xist.

Komîsyona bi serokatiya Martti Ahtisaari - ku berê Serokkomarê Finlandiya bû û di sala 2008'an de Xelata Nobelê ya Aştiyê standibû - ji roja 14'ê Îlonê û pê ve li Amedê û Stenbolê çendîn hevdîtin pêkanîbû. Di axaftina xwe de Ahtisaari daxuyand ku wan li Amedê bi waliyê bajêr Mustafa Toprak, Serokê Şaredariya Mezin a Amedê Osman Baydemir, nûnerên Saziyên Demokratîk ên Sivîl û rêvebirên DTP'ya ku hatî girtin, Ahmet Turk û Aysel Tugluk re, hevdîtinan çêkiriye. Ahtisaari wiha axift: "Wek ku di çendîn degehên çapemeniyê de hatiye belavkirin ez ne ji bo navberkariya pirsgirêka Kurd hatime. Ti armancek me ya wiha tune. Ew tiştên ku me li Amedê bi çavên xwe dît û bihîst, wê ji bo rapora 3. ya Tirkîyê ku komîsyona me amade dike, bîn bikaranîn."

Ahtisaari bibîr xist ku komîsyona wan ji sala 1999'an û virve dixebite û derbarê endamtiya Tirkîyê ya Ewropayê de di sala 2004'an de raporek amade kiriye.

Ahtisaari got ku wan rapora duyem jî di sala 2009'an de amade kirine û di vê raporê de bal kişandine ser pirsgirêkên ku divê Tirkîyê di rêya Ewropayê de çareser bike û ya herî girîng jî pirsgirêka Kurd e. Serokê Komîsyonê Ahtisaari destnîşan kir ku tena çareseriya pirsgirêka Kurd jî diyalog e. Di civîna çapemeniyê de endamên Komîsyonê yên din, Wezîrê Karê Dervê yê Hollanda yê berê Hans van den Broek, nûnerê berê yê Wezareta Karê Derve yê Avusturyayê Albert Rohan, Wezîrê Karê Dervê yê Îspanyayê yê berê Marcelino Oreja Aguirre jî amade bûn.

Ahtisaari pirsê Rûdawê ya derbarê gera wî ya li Amedê û li Stenbolê ku bi rayedarên Dewleta Tirk re jî hevdîtinan çêkiribû û agirbesta PKK'ê û bûyerên dawiyê de wiha bersivand: "Gelo hêvî heye? Bi rastî em hemû xwediyê hêviyê ne. Ez 73 salî me. Ez ê heta serê salê hîn 70 rojan bigirim û hevdîtinan çêbikim. Hevalên komîsyonê jî hemû wek min in. Eger ku hêviya me tunebûya me ev karî nedikir. Erê hêvî heye. Dema ku min Xelata Nobelê stand min got ku di dinyayê de ti pirsgirêka ku neyê çareserkerin, tune ye. Em dirêjkirina agirbestê gaveke di cîh de dibînin û divê bê şert û merc be. Em li her derê heman tiştî diparêzin. Di hevdîtinan de,

"Naxwazim aqîbeta min jî bibe wek a Ferhat Sarikaya"

Rûdaw (Taybet) - Piştî teqîna mayînekê li Colemêrgê ku bû sedema kuştina 9 kesan, guftûgo-yên derbarê ronîkirina bûyerê bi germî dom dikin. Piştî teqînê gundiyan ku çûbûn cihê bûyerê, li wir çenteyekî leşkerî û tê de çendîn alawên bombeyan û mayînan û belgeyên ji Artêşa Tirk dîtibûn. Ev çenteyê ku gundiyan dît nedan leşkeran, lê ji bo lêpîrsînê dane Dozgerê Komarê yê Colemêrgê. Rûdawê pirsên ku di raya giştî de tînin kirin ji rayedarên dewletê yên ku ji ewlekariya hemwelatîyan berpirsiyar in, kir.

Waliyê Colemêrgê Muammer Turker ku roja pêşîn wek berpirsiyarê bûyerê PKK nîşan dabû, nexwest pirsên me bibersivîne û got ji ber ku bûyer di destê dozgeriyê de ye û ew ne muxatabê bûyerê ne, ew nikare ti daxuyanîyekê bide.

Bi rêya telefonê Rûdawê xwe gihand Serdozgerê Komarê yê

Colemêrgê, Yener Yavuz, yê ku gundiyan çenteyê li cihê bûyerê dîtî, bi îmze, teslîmî wî kiribûn. Yener Yavuz ji Rûdawê re got ku ew ji ber bûyerê gelek xemgîn e û wiha pêde çû: "Niha lêpîrsînek heye, lê ez nikarim derbarê wê de tiştêk bêjim. Ji ber ku hertîşt hîn nû ye. **Ji aliyê din ve, ez nikarim bi axivim, ji ber ku naxwazim dawîya min jî bibe wek a Dozgerê Wanê Ferhat Sarikaya.**"

Bûyera Ferhat Sarikaya

Ferhat Sarikaya Dozgerê Komarê yê bajarê Wanê bû. Piştî bûyera Şemzînan a di sala 2005'an de (bombekirina pirtûkxaneyê Umüt), Dozgerê wê demê yê Wanê Sarikaya lêpîrsîn destpêkir û paşê jî gîlîname amade kir. Sarikaya di gîlînameyê de Femandarê Hêzên Erdê yê wê demê Yaşar Buyuka-

Serdozger Yener Yavuz

nit, Korgeneral Selahattin Ugurlu û Femandarê Tugaya Komandoyên Çiya ya Colemêrgê Tuggeneral Erdal Ozturk wek endamên çeteyê sîldar kiribû. Sarikaya di vê gîlînamayê de herwiha daxwaz kiribû ku Buyukanit bê dadgehkirin. Lê Sarikaya ji karê xwe hate dûrxistin û vegera wî ya vî karî jî hat xedexekirin.

kesên ku em bi wan re axivîn, em nizanin ka kî xwediyê çiqaz hêzê ye, gotina kî çiqaz giran e, lê her kes çareseriyêke bê çekdarî dixwaze. Li hinek deran min gelek pirsgirêkên tund û giran jî dît. Pirsgirêkên wiha li her derê dinyayê hene, lê çareseriya hemûyan jî bi diyalogê pêk tê. Em bûyerên dawî, yên ku li dijî kesên sivîl tînin li dar xistin, şermazar dikin."

Musteşarê berê yê Wezareta Karê Derve yê Avusturyayê Albert Rohan jî wiha axift: "Di vê meseleyê de gelek pêşketin derketine. Heta demeke berê gotina 'Kurd' jî nedihat bikaranîn, lê îro li Tirkîyê gelek kes dikarin bêjin ku ew

hemwelatîyên Kurd in." Wezîrê Karê Dervê yê Îspanyayê yê berê Marcelino Oreja Aguirre jî pirsê di derbarê gera Amedê de bersivand û got ku ew ji gelê Baskê ye û pirsgirêkên wiha baş nas dike. Aguirre got pirsgirêk li her derê cûda ye û ji ber vê jî çareserî jî cûda dibe.

Endamên komîsyonê di dawîya axaftinên xwe da dan zanîn ku Tirkîyê welatek girîng e di Rojhilata Navîn de, mafê xelkê heye ku bi zimanê xwe perwerdê û weşanê bixwaze, lê wan di hevdîtinan de ji ti kesî re pêşniyar nekirine, tenê ezmûnên xwe gotine.

Nûçegihanê Rûdawê xelat girt

Koln (Rûdaw) - Nûçegihanê rojnemaya me Rûdawê Zekî Ozmen Xelata Taybet a Jûriya Nûçeyên Kurdî a Xelatên Şehîdên Çapemeniyê û Mûsa Anter 2010 stand.

Xelatên Şehîdên Çapemeniyê û Mûsa Anter hefta borî hatin diyarkirin û li xwediyê wan hatin

belavkirin. Nûçeyek Rûdawê jî ya ku di sala 2009'an de hatibû weşandin, xelat girt. Nûçeya peyamnêrê me yê Marburgê Zekî Ozmen a bi sernivîsa "Bi hezaran bûk û zavayên Kurd fêrî almanî dibin" Xelata Taybet a Jûriya Nûçeyên Kurdî a Xelatên Şehîdên Çapemeniyê û Mûsa Anter 2010 stand.

Di beşa nûçeyên kurdî de herwiha nûçegihanên ANF'ê Serdar Eroglu bi nûçeya "Kevirê bi nalet yê Kêlaşînê!", di beşa tirkî de nûçegihana DIHA'yê ya Wanê Nazan Sala bi nûçeya "Bûkên firotinê", di beşa wêneyan de Paşa Îmrek, di beşa karîkatur de jî Raîf Zor xelat wergirtin. Xelat di 19'ê Îlonê de bi merasîmekê li Amedê hatin dayîn.

Rûdaw

Rojnameyêke siyasî û heftane

Xwedî
Rudaw Media GmbH

Serokê Civata Rêvebir
Nûredîn Weysî
nuradinwaisi@rudaw.net

Sernûser
Ako Mihemed
akopress74@yahoo.com

Rêvebirê Nivîsinê
Nasredîn Akyol
nasredin@rudaw.eu

Redaksiyon
Firat Keleşki
keleski@yahoo.com

Azad Kurdî
azadkurdi@hotmail.com

Besam Mistefa
wardoz@gmail.com

Sîdar Bengîn Epözdemir
sidar@rudaw.nl

Dizayner
Hamdullah Yumlu

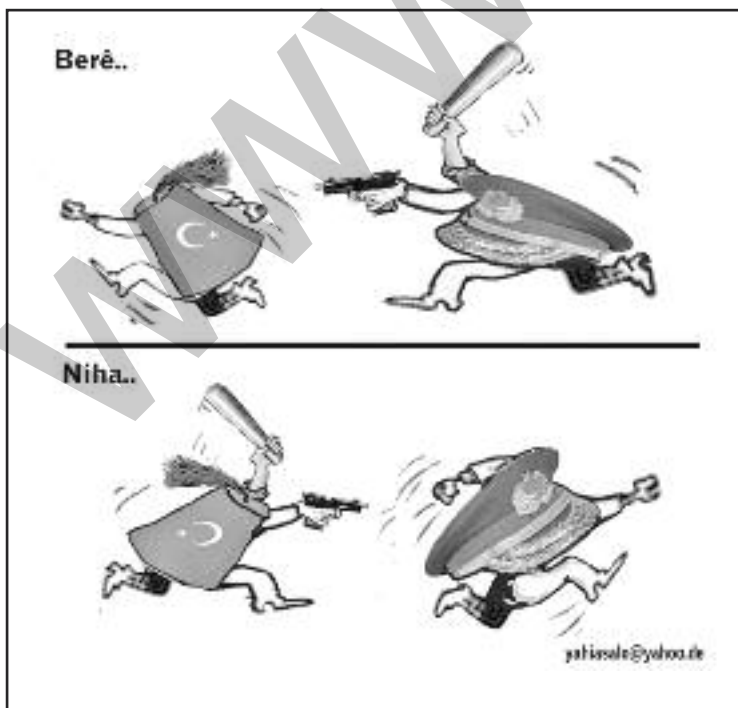
Îdare û belavkirin
Mustefa Sefîq Edilbî
gare2005@hotmail.de

Şewirmendê yasayî û aborî
Dipl. Kfm. Abdulletif Canimana
info@canimana.de

Navnîşan
Rudaw Media GmbH
Gutenbergstr. 63a
50823 Köln/Germany

Telefon: +49 (0) 221-26 00 40 02
Telefax: +49 (0) 221-26 00 49 81
www.rudaw.net
info@rudaw.eu

Rûdaw bo nivîsên ku bi nav tînin weşandin ne berpirsiyar e.
© Hemû maf parastî ne

Abdullah Ocalan di yekemîn hevpeyvîna xwe ya ji zîndanê de:

Eger me xwestiba me dikarî referendûmê têk bibin!

Serokê Partiya Karkerên Kurdistanê (PKK) Abdullah Ocalan ragihand ku eger wan xwestiba wan dikarî referendûmê têk bibin û ev encama niha bi dest nedihat. Ocalan herwiha got ku ev derfeta dawî ye ku ew didin Erdogan, ji bo ku ew ji bo çareseriya demokratîk a pirsgerêka Kurd pêngavan bavêje.

Abdulla Ocalan ji dema revanadina wî ji Kenya, di 15'ê Sibata 1999'an de û zîndankirina wî li girtîgeha Îmralî li Tirkîyê, yekemîn hevpeyvîna rojnamevanî saz kir. Ew hevpeyvîn ji aliyê rojnamevan Ozlem Akarsu Çelik ji bo rojnameya Akşam a tirkî hatiye kirin û di hejmara roja 15'ê Îlona 2010'an de hatiye weşandin. Ozlem Akarsu Çelik diyar kir ku wê pirsên xwe bi nivîskî û bi rêya parêzeran gihandine Ocalan.

Ocalan dibêje ku ji dema ew di zîndanê de ye, wî hevdîtin bi şan-diye lêşker û saziyên dewletê re pêkanîne û ji bo çareserkirina pirsgerêka Kurd li Tirkîyê hewl daye danûstanan bi wan re saz bike. Ev reportaj di tîninê Abdullah Ocalan ên derbarê pêşketinê dawî li Tirkîyê, meseleya referendûma destûrê û agirbesta PKK'ê ya yekalî, li xwe digir e. Rûdawê reportaj ji zimanê tirkî, ji rojnameya Akşam, wergerandîye kurdî.

Ew çi kes in hevdîtinan bi Ocalan re saz dikin? Di wan hevdîtinan de behsa çareseriya pirsgerêka Kurd tê kirin? Gelo peywendîya agirbesta demkî ya PKK'ê bi wan hevdîtinan heye?

Abdullah Ocalan: Ji roja ku ez anîme Îmraliyê, min çendî caran digel şandên cuda gotûbêj kirine. Li destpêkê bêtir kesên ji îstixbarat û lêşkerî dihatin û dixwestin gotûbêjan bi min re saz bikin. Min dixwest ez wan hevdîtinan bi hînin astê danûstanan, lê di wan hevdîtinan ku di wan deman de hatine kirin ti encamêkî baş berbi rêya çareserî û xizmetgihandina çareseriyê bi dest nehat. Di van dawîyan de şandeke sîvîl bi min re ketine gotûbêjê, ev gotûbêjên ku ez li vir pêktînim di asta danûstanan de ne, ev hevdîtin di astekî diyarkirî de didomin.

“Min negotiye ji bo çareserkirina pirsgerêka Kurd, bila danûstanan tenê bi min re bîn kirin”

Eger ew çareseriyêke adil û demokratîk ji pirsgerêka Kurd re dixwazin, divê nûnerên siyasî yên Kurd weke muxatab bîn qebûl kirin û danûstan bi wan re bê kirin, herwiha bi çavekî dirust li

pirsgerêk binêrin. Min negotiye ku ji bo çareserkirina pirsgerêka Kurd divê gotûbêj û danûstan tenê bi min re bîn kirin, tiştê girîng ew e ku di wê rê de ji aliyê dewletê ve pêngavên ciddî û ras-teqîn bîn avêtin. Ji bo vê jî dibe ku BDP yan PKK yan jî ez muxatab bîn. Kîjan be, cudahî tune. Min digel destpêkirina proseya “Rêlêvebûna Demokratîk” kar li ser nexşerêyekê kir ji bo çawa dest bavêjin çareserkirina pirsgerêka Kurd û ji ku dest pê bikin, lê ez niha nizanim çî li wê nexşerêyê hat û li ku hatiye veşartin. Çendîn mehan min kar li ser wê nexşerêyê kir, ew berhema zehmetiya min ku 156 rûpel e, ji aliyê dewletê ve weke tune hat qebûl kirin û nîşanî raya giştî nedan. Eger çareserkirina pirsgerêkeke dirokî ya weke pirsgerêka Kurd bixwazin, divê em digel şîroveyan saykolojî yê boriyê biguncin. Yê ku dixwazin di çareseriyê de alîkar bin, nabe alîgirî û navnîşanê wan weke pîvanê diyarkirin. Min fêhm kiriye û ez dizanim ku derbarê min de şîroveyan

Kurd û Tirkan nakok in, loma ez bawerim ku divê hemû hûrbînî di ber çavan re bîn derbaskirin. Ev 12 sal in min li Îmraliyê ji bo çareseriya demokratîk ji pirsgerêka Kurd re hewldaye û xwe mandî kiriye. Ji niha û şûn de jî heta ku hêza min hebe û tendirustiya min rê bide, ez ê berdewam bim.

“Eger hevdîtin û gotûbêj bîn rawestandin ...”

Piştî referendûmê, di rojên navbera 13-20 Îlonê de, wê hin tişt ron bibin. Eger heta wê demê ti guhertin û pêşketin çênebûn, ez êdî xwe naxim ber berpirsariyê. Eger ji aliyê hikûmetê ve pêngavên diyar bîn avêtin, wê demê ez ê hewl bidim rola xwe bilîzim. Eger ji nişkave hevdîtin û gotûbêj bîn rawestandin û ji rê derkevin, êdî tiştêk ji destê min nayê. Eger hevdîtin û gotûbêj bidomin, ez ê bi bikaranîna aqil û mantiqa xwe rolê bilîzim.

Sedemê çêbûna ‘Apo’

Gelo hûn xwe weke serokê gelê Kurd dibînin? We daxwaz kiriye ku hûn ji zîndanê bîn azad kirin?

Abdullah Ocalan: Min qet xwe bi van core navnîşanan nedaye nasandin. Ji bo kesên ku meraq dikin, bizanin çima Ocalan ew kar kiriye, minaka peywendîya navbera min û dayika min dibe ku baştirîn bersiv û ronkirin be. Dema di temenê 7 saliyê de ez xistim ber xwendinê, min hest kir ku ez hatime neçar kirin ku zîmanekî din ê cuda ji zîmanê dayika xwe hîn bibim. Weke zarokêkî tirsek li cem min çêbû, min hîzra wê yekê dikir ez ê çawa hîna zîmanekî biyanî bibim, ez bi wê yekê pir nêrhet bûm û ew li cem min nehat pejirandin. Bi bîranîna wê serdemê ku serdema zaroktiya min bû, min ji dayika xwe çaverê dikir ku ew min ji asimilasyona kulturî rizgar bike. Vêca ji ber ku dayika min amade nebû wî karî bike, min gelek gengeşe bi wê re kir. Ji roja ez ji malê derketim û heta roja ku dayika min mir, min yek car bi telefonê jî axaftin bi wê re nekir. Ev îsyana min ewqasî bihêz bû, heta dema dayika min li ber mirinê jî bû, min telefon jê re venekir. Ez hê jî ji ber azarên wê dinalînim. Dema min ew gengeşe bi dayika xwe re dikirin, min jê re digot ‘heta mirîşik jî dema digel çûçikên xwe diaxivin, zîmanekî wan ê taybetî heye û ew wî diparêzin, çima tu wê yekê nakî?’

Pirsgerêka min ev e, ev e sedema dirustbûna ‘Apo’. Eşkerekirina wê rastiye û ew tiştê ku niha hemû li ser diaxivin û qebûlîrîne ku tiştêk heye jê re dibêjin pirsgerêka Kurd. Ji bo çareserkirina wê pirsgerêkê heta îro jî ti daxwaziyeke min a kesî nêbûye. Ji min re qet ne girîng e ku ez li Îmraliyê bim yan li derve. Di vê rewşa ku ez niha tê de me, çî bêalî yan wek aliyekê wê, ez nikarim roleke baş bilîzim ji bo çareserkirina pirsgerêkê. Lê eger derfet hebe, ez amade me bi dilxweşî ji bo aşîti û çareseriya demokratîk rol bilîzim.

We got Kurd, BDP û Kongreya Civaka Demokratîk (KCD) wê bi rêya gotûbêjan biryar bidin ka ew çî core jiyanekê dixwazin. KCK û PKK jî wê di nav sistema otonomiya demokratîk de cihê xwe destnîşan bikin. Kurd behsa otonomiya demokratîk dikin, lê eger ev çêbibe ew jî wê yekê ditirsin ku ji aliyê aborî ve wê ziyar bigihîje wan û navçe jî wê hejartir û ji niha tenêtir bimîne. Ji bilî wê jî hin nîgeraniyên Amerika jî derbarê navçeyê de hene û pirsêka din jî ku hertim tê kirin ew e: gelo Kurdên ku li rojavayê Tirkîyê dijîn wê çî li wan bê?

Mijara otonomiya demokratîk bi şaşî tê gotûbêj kirin. Ew projeya ku em bi navê otonomiya demokratîk behs dikin, ne li ser bîngeha cografî û netewî ye. Civakên sînorekî ji deshilatên hikûmeta navendî re datîne û ew xwe bi xwe îdare dike. Ya girîng ew e ku deshilatên dewletê bîn sîno-darkirin. Projeya otonomiya demokratîk ku em behsa wê dikin ne tenê bi Kurdistanê ve sîno-dar e, lê navçeyên Egeyê, li ser deriyaya Reş û Anatoliya Navîn jî bi xwe ve digire. Divê em wê yekê jî bibînin ku dewleta li ser bîngehê yek netewe û afirandina yek millet hatî avakirin, êdî nayê qebûl kirin. Amerika ev model meşandiye, lê ev li Rojhilata Navîn bi ti awayekî nayê qebûl kirin. Dema em behsa otonomiya demokratîk dikin, mebesta me ew e ku em needaletî û neheqiya dirokî bibîr bînin. Em di damezrandina dewletê de hene, lê piştî wê em namînin, ev jî neheqiye. Projeya min a otonomiya demokratîk rexneyêke li diroka Komara Tirkîyê ye. Projeya otonomiya demokratîk bîrxistin û nûkirina salên navbera 1919-1922'an de ye. Tê zanîn ku di wan salan de, dema Mustafa Kemal kongreya Erzeromê saz kir, şanda Bidlîsê li şûna ku bi navê Bidlîsê beşdarî kongreyê bibe, ew bi navê Kurdan beşdarî kongreyê bû. Em dixwazin vegerin wê dirokê û niha zîndî bikin.

Ew faşîzma ku ji aliyê “Tirkên spî” ve tê meşandin, hewla jinav-

birina hemû cudahî û taybetmendîyan dide û wan veşartî dihêle. Bi dirêjîya diroka Komara Tirkîyê hewl ji bo dirustkirina nasname û milletê Tirk hatiye dayîn. Ji bo vê jî hewla jinavbirin û Tirkkirina tevahî zîman, nasname, kultur û heta bîrûbaweriyên olî jî hatiye dayîn. Nêrîna dewleta netewî ku li Tirkîyê heye ji hemû aliyan ve hatiye xurtkirin. Qonaxek destpêkiye, di vê qonaxê de Kurd roleke pêşengî dibînin. Ji bo berxwedana li hember dewleta netewî, sistema otonomiya demokratîk baştirîn û guncawtirîn çareserî ye. Ev jî tenê ji Kurdan re nabe, lê ji bo hemûyan e û ne tenê li Tirkîyê, lê li hemû Rojhilata Navîn ev dikare bê cîbicîkirin. Dibe ku hêsan nebe di cihê dewleta netewî bidin aliyekî, em wê fêhm dikin, lê divê ew jî bê zanîn ku êdî em digel dewleta netewî naguncin.

“Di referendûmê de me derfeta dawî daye Erdogan”

Eger BDP biryara boykotkirina referendûmê nedaba, li gor we, gelo Kurdan wê dîsan bi “belê” dengê xwe bidana guhertinê destûrî?

Rast e me ji bo çareseriyêke demokratîk û ferzîkirina destûreke demokratîk bi ser komar û hikûmeta Tirkîyê de, biryara boykotê da. Eger me xwestiba, ev referendûm rastî şkestinê dihat û xesar dikir. Eger me bi “nexêr” dengê xwe dabaya, wê demê bê goman ev paketa guhertinê destûrî derbas nedibû û qet sernediket. Me derfeta dawî daye Erdogan, pêwîst e ew baş vê yekê bibîne. Ez hêvîdarim ji vir û şûn de ji bo meseleya destûreke demokratîk û çareseriyêke demokratîk, guhertinê pozîtîv çêbibin.

Hîşam Mehmûd çawa hat girtin?

Rêvebirê Polîsên Bêcî: Me li gor fermana Dadgeha Lêkolîn a Hewlêrê Hîşam Mehmûd girt

Ebdulla Qirgeyî Hewlêr

Rêvebirê Polîsên Qezaya Bêcî Rya Parêzgeha Selaheddîn, di hevpeyvînekê de ji bo Rûdawê eşkere kir ku di girtina Hîşam Mehmûd Îsmail de ti kesekî polîs û asayîşa Herêma Kurdistanê beşdar nebûne. Wî herwiha ronkir ku li ser biryara Dadgeha Lêkolîn a Hewlêrê wan ew kesê daxwazkirî binçavkir û li roja 27'ê Hezîrana 2010'an ji aliyê Dadgeha Lêkolîna Bêcî ve teslîmî polîsên Hewlêrê kirin. Hîşam Mehmûd bi beşdarîkirina di kuştina rojnamekar Serdeşt Osman de tometbar e.

"Hîşam li Şîrgatê Serdeşt wergirt"

Qutabiyê Beşa Îngilîzî li Kolêja Ziman a Zanîngeha Selaheddîn li Hewlêrê Serdeşt Osman, roja 4'ê Gulana 2010'an li ber deriyê Kolêja Hunerên Ciwan hate revandin û roja 5'ê Gulana 2010'an termê wî li Mûsilê hat dîtin. Li gor ragihandina duyemîn a Lîjneya Lêkolînê ku li roja 15'ê Îlonê hat

Hîşam Mehmûd Îsmail

belavkirin, "li gor gotina çend şahidên li cihê bûyerê ku bi çavê xwe dîtine çawa navborî bi otombêleke ji corê Honda (Minî Bus) rengê spî birin." Herwiha di daxuyaniyê de ji wan re diyar bûye ku "kesekî girêdayî grûpa 'Ensar El-

Îslam' bi navê Hîşam Mehmûd Îsmail (28) ku bi regeza xwe Kurd e, rûniştvanê bajarê Mûsilê ye û li bajarokê Bêcî karê fiteriya otombêlan dike, destê wî di kuştina Serdeşt Osman de hebû. Bi çavdêriya lîjneyê, bi rêya dadgehê û bi

hemahengî digel rêvebiriya Polîsên Qezaya Bêcî asayîşê û asayîşê karî navborî binçav bikin û bişînin lîjneya lêkolînê."

Di beşeke din a daxuyaniyê de tê gotin ku tometbar Hîşam Mehmûd di lêkolînê de îtiraf kiriye ku, "roja 4'ê Gulana 2010'an hatiye agahdarkirin ku biçe bajarokê Şîrgatê girêdayî Parêzgeha Selaheddîn ji bo ku li wir peywendiyê bi endameke din ê wê grûpê bi navê 'R. M' bike, emaneta ku digel wane werbigire û bigihîne bajarê Mûsil, ji ber ku navborî şehrezayê wê sinorê ye. Tometbar jî diçe cihê diyarkirî û li wir otombêlekê ji sê tometbarên din ên wê grûpê digire ku tawanlêkirî (Serdeşt Osman) jî bi zindî, bi dest, pê û devê girêdayî tê de bû. Paşî tometbar bi xwe otombêlê dajo û digel tometbar 'R. M' diçe bajarê Mûsil, ew li taxa 'Întisar' otombêlê û kesê tawanlêkirî jî teslîmî berpîrsê grûpê 'R. R' dike." Her li gor daxuyaniyê "Piştî çend rojan tometbarê girtî ji berpîrsê grûpê dizane ku tawanlêkirî hatiye kuştin." Derbarê sedema kuştina Serdeşt Osman ji aliyê wê grûpê ve, lîjne li gor axaftinên Hîşam Meh-

mûd dibêje: "Serdeşt Osman Hesên soz dabû wê grûpê ku hin karan ji wan re bike, lê wî ew kar bicîh neanibûn."

Polîsên Îraqê Hîşam girtin

Rêvebirê Polîsên Bêcî, General Xelîl Elî Cibûrî, di hevpeyvînekê de bi rêya telefonê ji bo Rûdawê ragihand ku ji bo dûvçûna tometbar û tawanbaran di navbera wan û deshilatên emnîyeta Herêma Kurdistanê de hevkarîyeke baş heye, "Herwiha em zanyariyên di wî warî de jî bi hevdu re diguherînin."

Derbarê girtina Hîşam Mehmûd Îsmail ku bi beşdarîkirina di kuştina Serdeşt Osman de tometbar e, Rêvebirê Polîsên Bêcî ragihand "Tometbar li Bêcî fiteriya otombêlan dikir û dosyeya wî li Polîsên Bêcî hebû ku ew rûniştvanê bajarê Mûsil e, lê derbarê hebûna çalakîyên gumanlêkirî tiştêk di dosiyeya wî de tune bû. Asayîşa Herêma Kurdistanê wêne û nexşeyê dukana wî li Bêcî ji me re şandin, diyar bû ku wan dûvçûn kiriye, herwiha ji bo girtina wî nivîsa dadgehê jî ji me re şandibûn, fermana girtina wî ji Dadgeha Lêkolîna Hewlêrê derketibû. Me jî girt û dosyeya wî da Dadgeha Lêkolîna Bêcî, Dadwerê Lêkolînê jî biryar da ku bişînin Dadgeha Lêkolîna Hewlêrê û paşî bi şeweyekî yasayî teslîmî polîsên Hewlêrê kirin." Herwiha got "Ti kesekî asayîş û polîsên Hewlêrê ji bo girtina wî nehatine Bêcî."

Efserê ku tometbar binçavkir, hat kuştin

General Xelîl Elî Cibûrî zanyariyên zêdetir dane Rûdawê û ragihand: "Roja 23'ê Hezîrana 2010'an heyetek bi femandariya Cîgirê Kolonêl Hisên Elî Ehmed, erkê girtina kesê daxwazkirî encam da. Roja 27'ê Hezîranê jî bi şeweyekî yasayî teslîmî polîsên Hewlêrê kirin. Tiştê balkêş ew e ku piştî du rojan, wate roja 29'ê Hezîrana 2010'an teroristan teqînek li ber deriyê rêvebiriya me çêkirin û di encamê de Cîgirê Kolonêl Elî Ehmed şehîd bû."

Rêvebirê Polîsên Qezaya Bêcî herwiha got "Di serî de daxwazkirî digot ez xelkê Mûsilê me, paşî digot ez xelkê Hewlêrê im û li Mûsilê rûdinim. Herwiha digot Asayîşa Hewlêrê ji min hez nake." Cibûrî herwiha got "Me ew şand dadgehê, dadwerî jî pirs ji wî kir gelo nivîsa dadgehê ya derbarê te digel nav û adresa te wekhev e? Wî jî got, 'belê.' Di encamê de ji bo cihê daxwazkirî ku ew jî Dadgeha Lêkolîna Hewlêrê ye, hat şandin."

Teyar Adil Goran Berdereş

Piştî ku lîjneya lêkolîna kuştina qutabî û rojnamevan Serdeşt Osman, ragihand ku 'endamekî grûpa Ensar El-Îslam bi navê 'Hîşam Mehmûd Îsmail' ku Serdeşt revandin û kuştin, hatiye girtin û ew bi regeza xwe Kurd e, xizmekî Hîşam ê nêzîk ji Rûdawê re got ku ew bi esla xwe Erebiyê in û bapîrê wan berê hatiye Kurdistanê û xizmaniya Kurdan kirine, loma di nasnameyê de jî xwe weke Kurd qeydkirin e.

Xalê Hîşam, Sebah Remezan Yunis, ji Rûdawê re got ku ev pênc sal in haya wî ji Hîşam nîne "ev nêzîkî sê mehan e em dizanin ku Hîşam hatiye girtin, lê digotin ku ew ji ber ku pereyê kesekî biriye, hatiye girtin." Wî herwiha got ku haya wî ji karên xwarziyê wî nebû, jî ber ku wan li sala 2005'an ji tirsê teroristan mala xwe ji Mûsilê barkirine û hatine Kurdistanê û ti peywendîyeke wan digel Hîşam nemaye.

Xalê Hîşam li mala xwe ya li qezaya Berdereş ji bo Rûdawê got "Hîşam yekane yê dayik û bavê xwe bû, bavê wî bi nexweşiya şekirê wefat kir, niha jî mala wan li taxê Keram e ya bajarê Mûsil e." Sebah Remezan herwiha got Hîşam bi kêfa xwe tevdiqirî, kesê nedikarî digel wî baxve û ji bo encamdayîna

Hîşam Mehmûd kî ye?

Xalê Hîşam Mehmûd:
Hîşam yekane bû û guhê xwe nedida min

Xizmekî nêzîk ê Hîşam:
Em bi eslê xwe Erebiyê in û bapîrê me hatiye Kurdistanê

karên xwe pîrsa ti kesî nedikir, bi taybetî piştî koça bavê wî, ji xwe ti deshilateke dayika wî li ser nebû, me tenê dizanî ku ew karê fiteriya otombêlan dike." Li gor axaftinên wî dema wêneyê Hîşam di televizyonê de hat belavkirin, xizmekî wan ew agehdarkirin. Helbet wan zanibû ku ew hatiye girtin, lê ew li pey wî negeriyane "ji ber ku gelek caran min şîret li wî dikirin, lê wî guhê xwe ne dida min."

Sebah dilteng bûye ku di daxuyaniya lîjneya lêkolînê de hatiye diyarkirin ku Hîşam tawan encamdaye "tevî ku agahiyên me li ser karên wî tune ne, lê em hêvîdarin ku yasa serwer be, bila yasa rêya xwe bigir e. Bi rastî ji dema min ew nûçe bihîst ez gelekî xembar bûm e, çavên min ranabin û em şerim dikin biçin nav xelkê. Tiştê ku bi sedema Hîşam bi serê me hat bila neyê serê kesî. Gelek dostên

min dilê me xweş dikin, lê ji min re her nexweş e."

Malbata Hîşam di esilê xwe de xelkên navçeya Berdereş in û bapîrê wî di berê de li gundê Kanîlan bicîh bûye, niha jî çend xizmen wan li wî gundî dimînin. Muxtarê gund, Mihemmed Îsmail dibêje "em dizanin ku Îsmailê bapîrê Hîşam li gundê me jiyaye, lê Hîşam û bavê xwe qet li vî gundî neman e. Ez muxtarê gund im û min Hîşam nasnekirîye, lê min bapîrê wî naskirîye."

Xizmekî din ê Hîşam ku nexwest navê wî belav bibe ji bo Rûdawê got ku Hîşam ji zaroktiyê digel bavê xwe karê fiteriya otombêlan dikir, "lê ev 5 sal in min ew ne dîtîye, dema min wêneyê wî di televizyonê de dît min ew nas nekir, ji ber ku gelekî qelew bûye û pora wî jî wezîyaye." Wî xizmekî Hîşam got ku ew xelkên gundê Kanîlan in "lê bi eslê xwe em Erebiyê in û ji eşî-

reta Bedran in, em di berê de hatine Berdereş, bavê me xizmaniya Kurdan kiriye û keçên xwe dane Kurdan û li Kurdistanê man e. Niha me zimanê erebî ji bîra kiriye û regeznameya xwe jî kiriye Kurd. Bavê Hîşam ji me ye, wate Erebiyê e, lê dayika wî bi esla xwe ji gundê Tilcomir ê navçeya Berdereş e û dibe keşa xalê bavê Hîşam."

Muxtarê gundê Kanîlan, Mihemed Îsmail, amaje bi wê yekê dide ku nasnameya Hîşam jî ne li ser gundê Kanîlan e, lê li ser qezaya Şêxan e, "lê bapîrê Hîşam ku navê wî Îsmail Ferhan e digel mamê wî li gundê me jiyan e." Herwiha li gor zanyariyan mamekî Hîşam jî rûniştvanê qezaya Xebat a Parêzgeha Hewlêrê ye."

Li gor hin zanyariyan dibe ku Hîşam Mehmûd beşdarî kuştina Kurdekî navçeya Berdereş kiribe ku meha Nîsan a sala borî li taxa pişesaziya Mûsilê ji aliyê grûpeke radekal a Îslamî ya çekdar ve hatiye kuştin. Ew xizmekî nêzîkê Hîşam got eger Hîşam ew tawan e kiribe, ew ne bi wî re ne "eger wî bi rastî ew tawan kiribe, hikûmet çî lê bike bila bike, wê demê mafê wî yê bi darvekirinê jî heye." Wî xizmekî Hîşam herwiha got dilê wî bi dayika Hîşam dişewit e, ji ber ku ew yekane yê wê ye û ku wî tawan kiribe jî, ti tawaneke wê nîn e.

Êdî cîhan Kurdên bênasname nas dike

Li Sûriyê Kurd bi kerta zer û sor hatine cudakirin: xwediyên kertên sor ji hemû mafekî bê par in, xwediyên kertên zer jî tenê mafê wan heye bê ti taybetmendî li Sûriyê bijîn.

Sala 1962'an dewletê nasname ji Serokerkanê Artêşa Sûriyê, Tofîq Nizamedîn, stand ji ber ku ew Kurd bû.

Rûdaw— Lêgerê taybetî yê rêxistina Neteweyên Yekgirtî (NY), Olivie du Shauté, serdana rojhilatê Sûriyê kir ji bo çavdêrîkirina hişkesaliya ku ev pênc sal in li navçeyê heye, lê pirsêke din jî dibe cihê giringîdayîna wî. Piştî serdanê wî raporek li ser Kurdên Sûriyê nivîsand û rewşa mafên mirovan wek "ne asayî" binav kir.

Du Shauté xelkê Beljîka ye, wî beşekî giring e rapora xwe ji bo pirs-girêkn wan terxan kiriye û dibêje, 300 hezar Kurd li Sûriyê ji nasnamê hatine bêbeşkirin, loma ji mafên hevvelatîbûnê hatine bê parkirin wek mafê mulkdariyê, xwendina bê pere, sîdwegirtina ji xizmetguzariyên tendirustî yên giştî û derxistina pasportan ku serdana derveyî welat pê bikin. Ligel bêparbûnê ji bikaranîna kertên mîrî û giştî.

Olivie du Shauté diwîse: "Ev rewş divê neyê pejirandin û awirek li van Kurdên bênasname bê dayîn." Kurd beşek in ji pêkhênêrên rûniştvanên Sûriyê, lê ti serji-

Kurdên ji Rojavayê Kurdistanê yên li welatên Ewropa dijîn bi sazîkirina meşan daxwaza mafên xwe dikin

mêriyeke fermî ya hûrbîn li ber destan tune ji bo zanîna hejmara wan. Çavkaniyên kurdî dibêjin hejmara Kurdan 6 milyon e, lê ji tevhiya rûniştvanên Sûriyê ku nêzîka 23 milyon kesane serjimêriyeke rast tune, çavkaniyên serbixwe diyar dikin ku hejmara Kurdên li Sûriyê nêzîkî 2 milyon e û hin jî dibêjin 3 milyon in. Piraniya Kurdên Sûriyê Musilman in û mezhebê Sunnî dişopînin li ser rêbaza Îmamê Şafiî, kêmhejmarek jî Êzîdî û Elewî ne.

Di derbarê hişkesaliya ku ev 5 sal in navçe heye, Olivie du Shauté gotiye, ajeldarên wê navçeyê ji sedî 80-85'î ajelên wan jî nav çûne, zêdeyî 800 hezar rûniştvanên wê navçeyê di hejariyê berçav de ne, tevî ku ew devera berhemana petrolê ye û rojane

375 hezar bermîlên petrolê lê tenê deranîn û ji bo derve tîndarî.

Kurdên Sûriyê heta salên 60'an ji sedsala borî beşdarî hikûmetê bûne, du serdarên Kurd bi navên Fewzî Silo û Hesen Zeîm bûne serkomarê Sûriyê. Hinek kesatiyên warê siyasî û çanda kurdî wek Mîr Celadet Alî Bedirxan û helbestvanê navdar Ê Kurd, Cegerxwîn ji Tirkîyê hatibûn Sûriyê, Osman Sebrî ji Kurdistana Tirkîyê bû, sala 1957'an Partiya Demokratî Kurd li Sûriyê damezrand.

Sor û zer

Beriya pêncî salan, dema ku dewleta Îraqê şer digel tevgera Mela Mistefa Barzanî kir, Kurdên Sûriyê hevsozên wî bûn û çalakva-

nên siyasî yên Kurd ji bo parastina bizavê tevî rêzên şoreşê bûn.

Di heman demê de ligel bizava Mela Mistefa, rewşa siyasî ya Sûriyê ne aram bû, dewletê ji tirsê çûnûhatina Barzanî di nav xaka wê de, dest bi kontrolkirina navçeyên xwe kir, di sala 1962'an de dewletê li navçeya Cezîre dest bi serjimêriyêke giştî kir da nasnamêyên nû ji bo rûniştvanên navçeyê derxe. Ligel bidawîhatina serjimêriyê, beşek ji Kurdên navçeya Cezîre ku hejmara wan ji 70-150 hezar kesên dibû, hatin paşguhastin û ew xelkê Sûriyê nehatin naskirin, dewletê wê demê got, van kesan nekarî belgeya îspatkirina ku ew xelkê Sûriyê ne, nîşan bidin.

Ji ber ku dewletê li ser çî bingehê Kurdên Cezîrê piştguhastin

û ew wek xelkê Sûriyê nehesibandin, nerazîbûn û nîgeranî li pey xwe anî, li hinek malbatban beşek ji endamên malbatê wek Sûrî û beşekî din wek ne Sûrî hatibûn tomarkirin, mînakê herî balkêş Tofîq Nizamedîn bû ku serokê erkanê artêşa Sûriyê bû, lê ji ber wek ne Sûrî hat hesibandin, nasnameya wî jê hat standin.

Êdî piştî vê serjimêriyê, dewletê Kurdên Cezîrê bi du kertên zer û sor cuda kirin. Xwediyên kertên sor ew bûn ên ku ji aliyê dewletê wek ne Sûrî hatibûn hejmartin û di tomarên dewletê de hatin bicîkirin. Van kesan tenê dikarî li Sûriyê bimînin bê ku ti mafekî hevvelatîbûnê werbigrin. Beşekî din tenê kertên zer wergirtin bê ku navê wan jî di tomarên fermî yên dewletê de bên tomarkirin û ew mek-tûm-veşartî hatin naskirin. Tenê mafê wan hebû ku li Sûriyê bijîn, bê ku mafê hevvelatîbûnê yan bi kêmanî wek kesên biyanî yên li Sûriyê dijîn, bidest bixin.

Ev kes û neviyên wan li gor rapora du Shauté, niha hejmara wan zêdeyî 300 hezar kesane û hêjî bê nasname ne, tevî ku ew tişt dijî pîvanên navnetewî ye ku dewleta Sûriyê endameke di rêxistina NY de.

Daxuyaniya mafê zarokan ku di sala 1959'an de ji aliyê NY derketiye, sala 1993'an Sûriyê jî îmzeya xwe avêtiye ser vê lihevhatinnameya ku dewletên endamên xwe pêgîr kirine ku divê piştî jidayikbûna wan, navê zarokan bê tomarkirin û regezname werbigrin.

Di benda 3 a yasa hevvelatîbûnê ya Sûriyê, zarokên ku ji dê û bavêkî bi regeznameyê ne diyar an bê nasname jidayik dibin, wek hevvelatîyên Sûriyê tên hejmartin, lê Sûriyê ev yasa heta niha ji bo Kurdên bê nasname bikar neaniye.

Azad Kurdî

Her ku diçe xelesa karê parêzerên serbixwe û naskirî li Îranê ji ber guşaran bertengtir dibe. Parêzerekî Kurd dibêje: "Karê parêzeran li Îranê bûye karêkî dijwar." Parêzerekî Farisî jî dibêje: "Xelesa karê parêzeran hatiye tengkirin ji bo ku nikaribin berevaniya girtiyên siyasî bikin."

Ji sala borî ve dema Mehmed Ehmedî Nijad bi rêya hilbijartinên kêşedar carekê din ji bo serkomariya Îranê hat hilbijartin, karê parêzeriyê li Îranê diwartir bû, bi taybetî jî bo parêzerên serbixwe û naskirî. Hejmareke parêzeran hatin girtin û dosiyê dijî beşekî wan hat vekirin û derketina derveyî Îranê li wan hat birrîn, hinek parêzer jî neçar bûn ji Îranê bar bikin.

Meha borî parêzerê naskirî yê Îranê, Mihemed Mistefayî, piştî ji aliyê navendên ewlekariyê hat vexwendin ji Îranê bar kir û xwe gihand Norwêjê. Mistefayî parêzerê gelek dozên hestiyar bû li Îranê û ya herî giring dosiya Se-

Îran rewşa parêzeran aloz dike

Komara Îslamî ya Îranê hin parêzeran bangî dadgehê dike, li hinekan jî daxuyanîdayîna ji medyayê re û derketina ji welat qedexeyê kirine û beşek ji parêzeran jî direvin derve.

kîne Aştanî ye ku sezaya kevirbarbankirinê li ser hatiye tespîtkirin û dosiya wê li ser astê navnetewî hatiye naskirin.

Herdu parêzerên Îranê Ebdulfetah Sultanî û Mihemed Elî Dadxwah, ji ber pêdagiriya wan li ser şopandina dosiya girtiyên siyasî hatin binçavkirin û çend mehan li girtîgeha Êvîn man. Herwiha doz dijî parêzerê naskirî yê Kurd, Salih Nîkbext, ku li Tehranê dimîne hatiye vekirin û çûna derveyî Îranê lê hatiye qedexekirin. Mihemed Olyayî niha li girtîgehê ye. Xelîl Behramiyan jî bo dadgehê hatiye vexwendin û lêpîrsîn ligel hatiye kirin. Mihemed Seyfzade jî dawîya vê mehê tê dadgehkirin. Herwiha di van rojên borî de, hêzên polîsên Îranê mal

û buroyên mafnas û parêzer, Nesrîn Stude, kontrolikirine û hejmareke belgenamê û doz jî ligel xwe birine û bi tometa "Civîn û hewldana têkdana rewşa ewlekariyê ya welat û propaganda dijî rêjîmê" ji bo dadgehê hatiye vexwendin.

Nesrîn Stude ku çûna derve lê hatiye qedexekirin, van tometan red dike û wan wek "tometên bê bingeh û cihê pêkenînê" binav dike û dibêje: "Dixwazin karê parêzeran dijwar bikin ku karê wan parastina tometbarane, nemaze girtiyên siyasî ne mumkin bikin." Stude bi piştrastî ragihand: "Tiştên ku min pê tometbar dikin, ji ber wêya ye ku min parêzeriya hinek girtiyên siyasî kiriye."

Salih Nîkbext derbarê guşarên ser parêzeran ji bo Rûdawê got

ku piştî ragihandina encama 10'emîn gera hilbijartinên serkomariyê hejmareke zêde ya çalakvanên siyasî hatin girtin: "Loma parêzeran helwesta xwe nîşan dan ku karê wan çalakvanên siyasî ne dijî hikûmet û yasa Îranê ye, beşeke van parêzeran xwe paşve kişandin, lê hinek ji wan li ser helwesta xwe pêdagir bûn, loma hinek ji wan hatin desteserkirin û hê li girtîgehê ne û çûna derveyî Îranê li beşekî din jî hat qedexekirin." Nîkbext eşkere kir ku gef li çalakvanên siyasî ji aliyê karbidestên saziya dadwerî hatibû xwarin, ger bibin parêzerên wan, sezayên tund didin wan.

Nîkbext piştrast kir ku li Dadsera dosiyek dijî wî jî hatiye vekirin û çûna derve lê hatiye

qedexekirin, lê heta niha bi awayekî fermî nehatiye vexwendin. Bi baweriya navborî, li Îranê hestiyariyêke zêde derbarê wan parêzeran heye ku ligel medyayê bi zimanê Farisî li derve, BBC, Dengê Amerîka VOA, Radyoya Almanya DW-World daxifin û daxuyaniyan didin, ew vê ne yasayî dibîne: "Ji ber di yasa Îranê de tişteke tune ku hevpeyvîn û daxuyanî ji aliyê kesatiyên mafnas ligel medyayê biyanî qedexeyê bike. Gotin e gelek parêzeran ku daxuyaniyan nedin van kanalên, lê ew ligel yasa Îranê nagunce."

Salih Nîkbext dibêje gunehên ku di hundirê sala borî de parêzer pê hatine tometbar kirin ne dirust in: "Ev tawan ji bo ti mafnasêkî ku di çarçova yasayê Îranê de berevaniya takekesan dike ne dirust û rewşa ne." Navborî wiha axaftina xwe qedand: "Karê parêzeriyê li Îranê pir dijwar bûye, nemaze piştî 10'emîn gera hilbijartinên serkomariyê û binçavkirina hejmareke zêde ya çalakvanên siyasî û kesên ji encama hilbijartinan nerazî."

CHAK qirkirina Kurdan radigihîne cîhanê

“Desthilatdarên welatê me, cîhanê li gor xwe agahdar dikin û qirkirinên li welatê me dibin, bi derewên xwe vedişêrin. Em dixwazin qirkirin û jenosîd neyên wendakirin û hesabên wan were pirsîn.”

Fatma Savci Stockholm

Rêxistina Kurdocide Watch ku bi piranî wek Chak tê zanîn, di van her du salên dawî de kete rojeva Kurdan û li nav Ewrûpiyan jî hat naskirin. Bi taybet di kampanya xwe ya ji bo hemû girtiyan siyasî yên Tirk û Serokê şaredarê Surê yê Amedê Abdullah Demirbaş û kampanya ya ji bo zarokên girtî li Swêdê deng veda. Chak dema di 2002'an de, bi taybet ji bo Enfal û qirkirina Helebçe bi cîhanê bide zanîn, vegotin û berpirsiyarên wê teşîr bike li Holanda hat avakirin. Chak wek “Navenda Helebçe ya Li Dijî Enfal û Jenosîda Gelê Kurd” tê naskirin û Piştî kongreya xwe ya 2009'an li Danîmarka qada xwe ya xebatê berfireh kir û biryara xebatê ji bo her çar perçeyên welat da.

CHAK komîteya Rojava saz dike

Chakê heta niha ji bo ku qirkirin, jenosîd û bînpêkirina mafên mirovan ên li her perçeyên Kurdistanê bişopîne sê komîteyên cuda yên xebatê ava kirine. Komîteya Başur, Komîteya Rojhilat û Komîteya Bakur. Chak a ku li Swêdê cihekî berbiçav çêkir û mohra xwe li

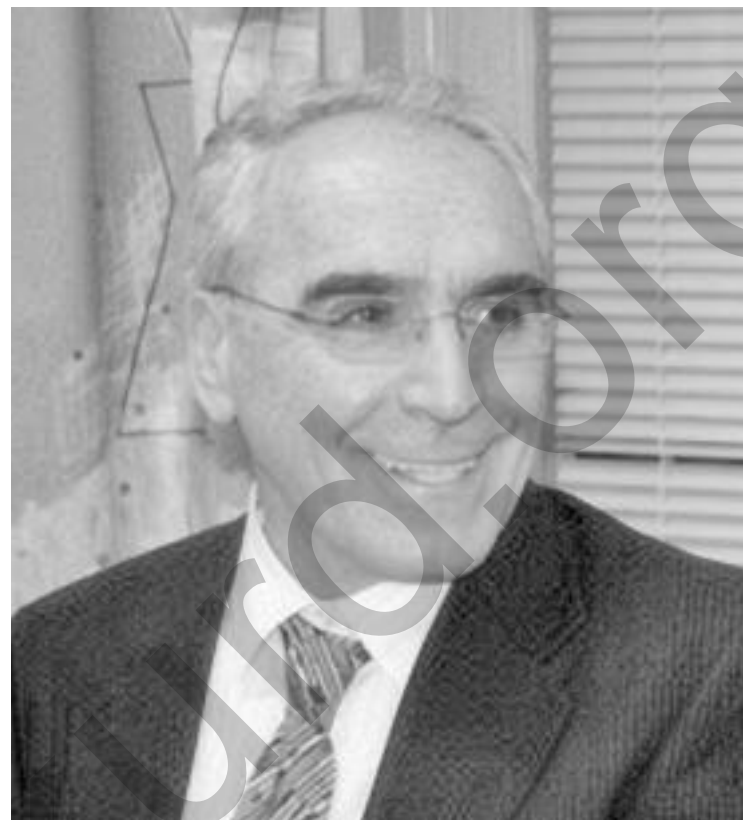
xebat û hewldaneke dîtbar da, niha amadekariya çalakiyên nû dike. Ji bo ku li ser xebatên Chakê bibin xwedî agahî em bi Kordînatore Komîteya Bakur, Seyidxan Anter re runiştin. Anter diyar dike ku ew niha amadekariya avakirina Komîteya Rojava jî dikin û piştî hîlbijartinên li Swêdê wê bi vê armancê û li ser pirsgrêkên Rojava konferansekê li darbixin.

Li ser armanca ava kirina Chak û çalakiyên wê Anter wiha dibêje: “Mixabin li her çar beşên Kurdistanê sazîyên me yên mafên mirovan nikarin xwe bi derveyê welat bidin nasîn. Derfetên wan kêmin.

Em dixwazin bibin dest û piyên wan, dengê xwe bi ser yên wan ve bikin ku dengê me berztir bibe. Desthilatdarên welatê me, cîhanê li gor xwe agahdar dikin û qirkirinên li welatê me dibin, bi derewên xwe vedişêrin. Em dixwazin qirkirin û jenosîdên ku li hember Kurdan bûne, neyên wendakirin û hesabên wan were pirsîn. Bo vê jî sazîyên mafê mirovan û siyasemedaran têxin tevgerê.” Anter wek mînak, Konferansa Dêrsimê ku îsal li Stockholmê hat lidarxistin û dengê baş da, nîşan da.

Ji bo Demirbaş kampanya vekirin

Chak a ku heta niha li panzdeh welatên wek Brîtanya, Danîmarka, Holanda, Swêd û Başurê Kurdistanê şaxên wê yên fermî hatine avakirin, bûye navgîneke baş ya agahdarkirina rewşa Kurd û Kurdistanê. Anter diyar dike ku piraniya endamên wan Kurd in û kesên ku xwedî tîkiliyên siyasî ne: “Lê piştî kampanya yên Chakê ku li Swêdê bûn, gelek mamoste yên Kurd û siyasemedarên ku di nava partiyan cuda de cîh digirin jî bûn endam. Endamên me yên ciwan jî zêde dibin. Lê ne şert e ku herkes bibe endam. Xebata Chak xeba-

Koordînatore Komîteya Bakur a Chakê Seyitxan Anter

teke mustereke e. Her Kurdek û mirovperwerek di qada zanyariya xwe de dikare bibe alîkar. Mînak dema me ji bo serokşaredar Abdullah Demirbaş ê nexweş kampanya destpêkir, me raporên wî yên tenduristiyê anîn û heval û dostên me yên doktor li ser wan lêkolîn kirin û raporên agahiyê amade kirin. Dema me ji bo zarokên li zîndana kampanya destpêkir, dostên me yên doktorên zarokan li ser vê mijarê rawestiyên û raporên gelek profesyonel

amade kirin û me ew pêşkêşî raya giştî kirin.” Di heman demê de, kampanya ji bo şexsiyetên wek Leyla Zana, Ordîxanê Celîl, Îsmail Beşîkçî, Helena Svensson (Jinek Yahudî ya mafparêz) Steffan Hjirten (Rojavaevanekî Swêdî yê nas-kirî û yek ji xwediyê wêneyên pêşîn yê Helebçe ye) û gelek kesên din vekirine.

Kordînatore Komîteya Bakur Seyidxan Anter da xuyakirin ku ew amadekariya konferansekê ji bo rewşa Rojhilatê Kurdistanê dikin.

Polîsên Brîtanî û Îraqî li penaberên dersînorkirî didin

Federasyona Sertaserî ya Penaberên Îraqî û BBC lêdana penaberan îspat dikin, lê rayedarên Brîtanyayê ev red dikin.

Hawar Ebdulrezaq Hewlêr

Federasyona Sertaserî ya Penaberên Îraqî li dijî hikûmeta Brîtanî û Îraqî li cem Komîsyona Bilind a UN bo karûbarên penaberan doz vekir. Sedemê doze ew e ku karbidestên wî welatî penaberên Kurd û Îraqî bi kotekî dersînorkirî ne û di dema dersînorkirinê de li wan dane. Federasyonê ragehand ku yek ji kesên dersînorkirî destên

wî hatine girêdan û dû re lêdane û yekî din jî ji ber îşkencê destê wî ji cih derketiye.

Lê li gor raporeke malpera BBC, Ajansa Çavdêrîkirina Sînorên Brîtanîya UKBA, ev tomet red kirin û ragehand ku “tu hêz” li himberê van dersînorkirîyan nehatiye bikaranîn. Herwiha UKBA penaberên dersînorkirî tomet-

bar kiriye ku êrîş kirine ser karmendên wan û dû re jî xwestine zererê bidin firokeya ku pê hatine dersînorkirin.

UKBA daxwiyand ku hefteya borî 49 penaberên Îraqî ku hinek ji wan Kurd in ji bajarê Londonê şandine Bexda, lê Federasyona Sertaserî ya Penaberên Îraqî ragehand ku jimara kesên dersîn-

norkirî 62 kes bû.

Endama rawêjkara a Federasyona Sertaserî ya Penaberên Îraqî Semîre Ehmed diyar kir: “Piştî ku 62 penaberên Kurd ên Îraqî roja 6'ê Îlonê ji aliyê komandoyên Brîtanîya dersînorkirî Bexda hatine kirin. Sekreterê federasyonê Deştî Cemal gilînameyek li dijî hikûmeta Brîtanî û Îraqî li komîsyona bilind a karûbarên penaberan a ser bi UN li Cenevreyê tomar kiriye û jimarê penaberên ku lêdan xwarine pêşkêş kirine.”

Semîr eşkere kir ku tevahiya aliyên peywendîdar li Ewrûpa ji van bînpêkirinan hatine agahdarkirin: “Herwiha me peywendî ligel jimarê rêxistinên mafê mirovan û penaberan çêkir. Me wêneyên van penaberan jî dan Rêxistina Lêborîne ya Navdewletî û HWR.”

Li gor rapora BBC, yek ji van penaberan Salih Seîd ku dibêje rastî êrîşekê hatiye û wiha dibêje: “Em di firokê de man, lê po-

lîsan destê me kelepçe kir û em derxistin derve û li me xistin. Li me xistin û dijûn dan me, 4 polîsan min kişandin derveyî firokê, dû re kulmek li çavê min dan. Min penaberên din jî dîtin ku xwîn ji dev û çavê wan dihat. Dû re em radestî polîsên Îraqî kirin û wan jî bi daran li me dan.”

Dersînorkiriyekî din bi navê Luqman Hemedemîn dibêje ji ber wê lêdanê destê wî ji cih derketiye: “Min dikir hawar da ku destê min berdin, ji ber dikir bişikê û niha nikarim destê xwe bilivînim û min girêdaye.”

Lê Mateo Cots ku karbidestekî UKBA ye van tometan red dike û dibêje: “Berevajî wêya ligel gihîştina wan bo Bexda êrîş birine ser 35 karmendên me û dû re jî xwestine zererê bigihînin firokê.”

Sekreterê Federasyona Sertaserî ya Penaberên Îraqî Deştî Cemal ragehand ku divê UNHCR jiber van polîsan îşkence kirine, wan bide dadgehê.

Hevserokê BDP'ê bo Barzanî û Talabanî: Bibin navberkar!

Hevserokê BDP'ê Selahattin Demirtaş diyar kir ku PKK ji bo çekberdanê amade ye û ji hikûmeta AKP'ê xwest ku operasyonên leşkerî bide rawestandî û dest bi gavavêtinên demokratîk bike. Demirtaş ji bo çareserkirina pirsgrîkê ji Barzanî û Talabanî jî xwest ku di navbera PKK û dewletê de bibin navberkar. Hevserokê BDP'ê Selahattin Demirtaş ji rojnameya me Rûdawê re axivî û pirsên me bersivandin.

Rûdaw: Hûn teqîna li Colemêrgê ku di encamê de 10 kesan jiyana xwe ji dest da, çawa şîrove dikin, hikûmet PKK'ê tawanbar kir, li gorî we kî ev êrîş kir?

Selahattin Demirtaş: Di demeke ku dirêjkirina agirbesta PKK'ê di hate axaftin û BDP ji bo dirêjkirina agirbestê di nava gelek hewldanan de bû, ev êrîş pêk hat. Ev bûyer provokasyon e. Ev çalakiyê JÎTEM'î ye û ji bo astengkirina hewldanên aştîyê, biratiyê hatiye kirin. Serokwezîr di şûna ku berpirsyarên provokasyonê bibîne de, parêzeriya JÎTEM'ê dike. Hikûmet weke her carê, vê carê jî teslîmê provokasyonê bûye. Eger dewlet bixwaze, dikare di nava rojekê de berpirsyarên vê bûyerê bibîne, aşkera bike. Digel her tiştî, ez careke din bang li Birêz Serokwezîr dikim, werin em vî şerî bidin sekinandin, bila êdî mirov nemirin, dayik negirin.

Di referendûmê de ji sedî 58 "erê" derket. Li 6 bajarên herêmê jî di bin rêjeya ji sedî 50 de mirov çûn ser sandoqan. Li hin bajaran jî ev rêje derdora sedî 50 bû. Hûn encamê çawa dinirxînin?

Biryara me ya boykotê ji aliyê gelê me ve hate qebûlîkirin û gel di warê çareserkirina pirsgrîka Kurd de helwesteke girîng a çareseriyê nîşan da. Bi ya min di vê referendûmê de, ji partiyên zêdetir, kesên ku makeqanûneke nû dixwestin, bi ser ketin. Beşekî kesên ku gotin "erê" û hemû kesên boykotvan, heta di eniya "na" de jî, beşek mirov diyar kirin ku ew makeqanûneke nû dixwazin. Ji ber vê yekê êdî li pêşîya hikûmetê peywireke sereke heye; pêwîst e bi şîrkatiya partiyên din, saziyên sivil, bîyî ku li benda hîlbijartinê bisekine, xebata makeqanûnê bîne rojevê.

Li gorî çapemeniyê piştî referendûmê hûn ê xweseriya demokratîk îlan bikira. Di rojê we de îlankirina xweseriyê heye?

Nexêr, rojeveke me ya wisa tune ye. Em ji îlankirinê zêdetir weke pêvajoya avakirinê li xweseriya demokratîk dinêrin. Mînak avakirina saziyên alternatîf, saziyên sivil, komele, saziyên perwerdehiyê, saziyên sivil, saziyên werzîşê, saziyên jinan, koperatîfên aboriyê, xwe bi xwe rêvebirin e. Ev pêvajoya avakirinê ye. Ji ber

vê yekê di rojê BDP'ê de îlankirin tune ye, ev pêvajoya zûde ye dest pê kiriye û wê dewam bike.

Li gorî Tirkan xweseriya demokratîk wê welat parçe bike. Gelo rast e?

Ev metirsiya bîsebepe bi zanebûn hatiye avakirin. Hikûmet û hin derdorên medyayê, ji bo ku Kurd ti mafên xwe bi dest nexin, her daxwazê weke parçebûnê bi nav dikin û dixwazin daxwazên Kurdan bitepisînin. Modela xweseriyê ku bi salan e li Ewropayê heye, li wan welatan nebû sedema parçebûnê. Nabe sedema parçebûna Tirkîyê jî. Li Colemêrgê bigirin heta Stenbolê, Edîrneyê Kurd hene. Ji ber vê yekê daxwaza welateke din li gorî Kurdan ne bi aqilane ye. Kurd dixwazin li her derê Tirkîyê xweseriyên demokratîk ava bibin û dixwazin li her derê Tirkîyê bijî. Dixwazin li her derê bi zimanê xwe perwerdehî bibînin û hebûna xwe biparêzin. Ev jî encax bi rêveberiyên xweseriya demokratîk mimkûn e.

PKK'ê heta 20'ê îlonê biryara bêçalakiyê dabû. Hûn helwesta hikûmetê ya li hemberî vê pêvajoyê çawa dinirxînin?

Mixabin hikûmetê di vê pêvajoyê de ti gav navêtin û tenê temaşê kir. Ne tenê ji operasyonên leşkerî re, ji mirina 20 gerîlayan re jî çavên xwe girt. Ji ber vê yekê hikûmet ne di warê leşkerî de, ne jî di warê siyasî de, ne di warê ci-

vakî û aborî de, yek gaveke erênî navê. Digel vê yekê PKK agirbestê dirêj bike neke, ew dizane. Em nikarin biryara vê yekê bidin. Lê daxwaza me ew e ku hikûmet zû operasyonan bide sekinandin û hewl bidin ku PKK jî agirbestê dirêj bike û ji bo çareseriyê rê bîne dîtin. Divê hikûmet van rojan baş binirxîne.

Divê hikûmet çi bike?

Mînak Serokwezîr demekî digot "ger çalakî çênebin, operasyon jî pêk nayên". Dikare vê gotinê careke din bêje û fermana sekinandina operasyonan bide artêşê. PKK jî dikare li ser vê gavê, bêçalakiyê qet nebe fiilî dirêj bike. Di vê pêvajoyê de ku hikûmet jî xebata makeqanûneke nû bide destpêkirin, bendava hîlbijartinê daxê û di "Qanûna Têkoşîna Bi Terorê" re de guherînan çêbike û gavên demokratîk bavêje, ev yek wê bi xwe re çareseriyê bîne. Bi ya min wê agirbest bîyî ku dem bê nîşandan bikeve dewrê û ev pêvajoya wê pêşîya pêvajoya çekdanîne veke.

"Kes nikare bêje hikûmet nikare artêşê kontrol bike"

Tê gotin ku operasyonên leşkerî li dereveyî vîna hikûmetê pêk tê. Hûn ji wisa bawer in?

Nexêr, kes nikare bêje hikûmet

Çar daxwazên Kurdan yê sereke:

Ji gotinên Erdogan eşkera dibe ku makeqanûna nû wê piştî hîlbijartinan çêbe...

Selahattin Demirtaş: Ev xeletiyê pir mezin e. Ji ber ku çekirina makeqanûneke nû wê weke soza hîlbijartinê bîne pêşîya gel û ev yek wê dîsa bibe sedemê cudabûna civakê. Em dibêjin ku makeqanûna nû dikare piştî hîlbijartinan çêbe, lê xebata wê divê ji niha de bê kirin. Divê zû platformeke sivil a makeqanûnê bê avakirin û di vê platformê de partiyên siyasî, nûnerên saziyên sivil tê de cih bigrin û pêşnûmeyek amade bikin.

Di makeqanûna nû de, çi cih negire, hûn ê li dij derkevin. Dive kîjan maf di vê makeqanûnê de hebin?

Em ji bo Kurdan çar daxwazên sereke dikin: Ya yekemîn perwerdehiya bi zimanê zikmakî ye, divê pêşîya vê yekê vebe. Pêwîst e ravekirina welatîbûna ku hemû kesî Tirk qebûl dike, ji holê rabe û di şûna vê yekê de ravekirineke welatîbûnê çêbibe. Ya sêyemîn divê zihniyeta yek millet ji makeqanûnê bê derxistin. Di şûna vê yekê de pêwîst e bi têgeha "neteweya Tirkîyê" ravekirineke ku hemû neteweyan bihewîne, pêk bê. Ya çaremîn jî xweseriya demokratîk e. Divê rêveberiyên herêmî û meclîsên herêmî bîne qebûlîkirin û bihêzkerin. Ev herçar daxwaz ji bo Kurdan daxwazên sereke ne. Heta ku ev daxwaz pêk neyên, em nikarin bêjin ku pirsgrîka Kurd ber bi çareseriyê ve diçe.

Wêne: Rûdaw

nikare artêşê kontrol bike. Di dema vê hikûmetê de bi dehan general hatin destbendkirin û avêtin girtîgehê. Ji ber vê yekê em şîroveyên wisa qebûl nakin.

Wê çaxê Erdogan çima operasyonan nade sekinandin?

Bi ya min hikûmetê bi vê helwestê nîşan da ku hêj bi awayeke leşkerî nêzî PKK'ê dibin, dev ji vê ferasetê bernadin û wê operasyonên leşkerî jî bidomînin. Ger bixwesta, dikaribû bi hêsanî bide sekinandin. Bi ya min hikûmetê bi zanebûn van operasyonan neseandin. Hikûmet dixwaze bi zora leşkerî PKK'ê teslîm bigre. Ev daxwaz ti caran pêk nehatin, di 30 salan de ev polîtîka bi ser neket. Hikûmet dixwaze bi operasyonên leşkerî û avêtina hin gavên siyasî PKK'ê tasfiye bike. Di rojê AKP'ê de ji çareseriyê zêdetir, tasfiye li pêş e.

Wisa dixuye ger hikûmet heta kêliya dawî daxuyaniyek nede û gav navêje, wê agirbest xira bibe. Ger agirbest xira bibe, wê li Tirkîyê pêvajoyeke çawa dest pê bike?

Bêguman wê pêvajoyeke nebaş be. Em hemû tabloya ku dema agirbest tune bû, baş dizanin. Ew tabloya rondikên çavan, êş û xwînê ye. Li aliyekî operasyonên leşkerî, li aliyê din çalakiyên PKK'ê. Ji her derê Tirkîyê re cenaze diçin. Di atmosfereke wisa de, siyasat jî zor dibe. Ji bo her kesî demeke zehmet e. Ji ber vê yekê, ji bo ew dem dest pê neke, divê hikûmet wêrek be. Ez bawer im PKK di vî warî de jidil e. Yanî heta ku operasyon neyên kirin, wê çalakiyan pêk neyîne, çiqas gavên çareseriyê bîne avêtin, wê çekan jî deynin. Ez wisa bawer dikim, ger hikûmet jî di aştîyê de jidil be, divê bi qasî PKK'ê wêrek be û qet nebe di vê merheleyê de operasyonan rawestîne.

Ji partiya we şandeyek çû Herêma Federal a Kurdistanê û bi birêz Mesûd Barzanî û Celal Talabanî re hevdîtin pêk anî. Di vê

hevdîtinê di li ser Konferansa Neteweyî ya Kurd hate sekinandin. Ev mijar di çi rewşê de ye?

Hevalên me diyar kirin ku ew hevdîtin pir baş derbas bûne. Birêz Talabanî jî, birêz Barzanî jî eşkera kirine ku ew bi dilgermî nêzî konferansa neteweyî dibin û ji bo konferansa neteweyî divê gav bîne avêtin. Helbet armanca vê konferansê yekîtiya sînorên Kurdan nîne. Wê di warê çareserkirina pirsgrîkan de Kurd hêz bidin hev. Ji bo ku her Kurdên parçeyekî din bi dewleta tê de dijîn re pirsgrîkên xwe çareser bike, wê Kurd piştgirî bidin hev. Ji ber vê yekê ev konferans hemû Kurdan eleqedar dike.

"Konferansa Netewî" di destpêka sala pêş de pêk tê

Dema konferansê diyar bû?

Nexêr, dem zelal nebûye. Di hevdîtinê di navbera şandeyan de peyva "di demeke herî zû de" hatiye bikaranîn. Em di wê baweriyê de ne ku amadekarî wê heta dawîya salê biqedin û di destpêka sala pêşîya me de jî wê konferans pêk bê.

Di warê çareserkirina pirsgrîka Kurd de, hêviya we ya ji rêberên li Başûrê Kurdistanê çî ne, ew dikarin roleke çawa bi cih binin?

Dikarin bi awayeke rasterast mudaxilê ve pirsgrîkê bibin. Bi ya min herdu rêber jî dikarin hem li PKK'ê û hem jî li hikûmetê bangewazî bikin. Dikarin di hevdîtinê nerasterast de navberkarî jî bikin. Dikarin wêrek bin û di vî warî de bang li cihanê jî bikin. Dikarin nîşan bidin ku ew bi vê pirsgrîkê re ji nêz ve eleqedar dibin. Di demên dawî de ji xwe eşkera dibe ku wê zêdetir mudaxilê pirsgrîkê bibin û dest bi hewlên wêrekerî bikin.

Hevpeyvîn: Firat Baran

Tehran (Rûdaw) – Piştî 45 salan albumeke nû ya hunermendê koçkirî Hesên Kamkar ku wek bavê endamên gruba Kamkaran tê naskirin, bo belavkirinê amadeye. Navê albûmê Budahe Jenînekanî Hesên Kamkar ye. Ev albûma ku ji jenînên solo yê violon pêk tê, di van rojên bê de ji aliyê şirketa muzîkê ya 'Awayî Barbod' li seranserê Îran û Rojhilatê Kurdistanê tê belavkirin. Albûm bi awayê jenîna Budahe di sala 1967an de bi rekordeke asayî ji aliyê Hesên Kamkar hatiye tomarkirin.

Kovareke bê serî, bê dezgeh,
bê manîfesto û serbixwe

Qijika Reş

Me xwest em bi rêvebirê kovarê re, ango bi berpirsiyarê redaksiyonê re biaxifin. Lê jiber ku ew dixwazin xwe "bê serî" ango a-narşî nîşan bidin, bi hev re, wek Malbata Qijika Reş bersiv dan. Ev kovar di serê Îlonê de li Wanê bi hejmara xwe ya yekem ji xwendevanên xwe re got 'Merheba' Di nav redaksiyona kovarê de kesên ku xwe di hêla îdeolojîk de anarşîst dibînin jî hene, kesên ku xwe tenê azadîxwaz, çepgir, an jî demokratên bêalî dibînin jî hene. Ji hejmara duyem û pêve wê hewlbidin ku kurdî jî tevî nava rûpelên xwe bikin û kovarê bigihînin derveyî Wanê, li hemû Kurdistanê, ber bi bajarên Tirkîyê ve, ta Ewropayê.

We çima ev nav li kovara xwe kir? Qijik di wêjeyê de xwediyê çi metaforan e?

Di zimanê me de derbarê qijikê de gelek gotinên nebaş hene. Di gelek çîrok û helbestên kurdî de qijik wek heywaneke bêxêr, nexweşik û çepel derbas dibe. Wek sembola nifir û lanetê ye. Dema

ku di efsaneyekî de navê qijikê derbas dibe paşê mirin, tometbarî an jî gunehkarî tê. Ji bilî çanda çermesorkên Amerîkayê, qijik di her çandî de wiha tê binavkirin. Sucê wan ê herî mezin ew e ku goştê heywanên mirî dixwin. Gelo mirov jî goştê heywanên mirî naxwin?

Ol jî ji qijikê heznakin; Ji Ahîta berê heta niha ev dijbirtî didome. Di Încilê de, dema behsa Tûfana Nûh dibe, navê qijikê bêxêr derbas dibe; herwiha di hedîşên Hz. Muhammed de qijik yek ji wan heywanan e ku kuştina wan ne guneh e. Ji ber vê qijikê bêxwedî û bê evînî, li her derê dinyayê digere, ji mirovan dûr diji.

Sedemê ku we navê qijike li xwe daniye, divê tenê ne ev bin?

Belê gelek sedemên erênî hene. Qijik zîrektir heywana li rûyê diayê ye. Tiştê ku bixwe dixwe, tiştê ku nexwe, ango ji ber ku têr e, vedîşêrê. Dikare heta çaran bijmêre. Gelek lêkolînên zanyarî îspat kirine ku qijik di çêkirin û bikaranîna alawan de ji şempan-

Redaksiyona Qijika Reş, xwe wek Refa Qijikên Reş bi nav dikan

zeyan jî zîrektir in. Li Japonyayê qijik bo gûzê bişkênin metodeke ecêbmayî kifşkirine. Gûzê digrin nav pencên xwe û difirin, dema ku lambeya trafîkê sor pêdikeve, dadikevin û gûzê dixin bin tekerê seyarê û dîsa difirin; lembe dibe kesk, seyar di ser gûzê re derbas dibe û dişkêne, qijik jî paşê tê gûza xwe dixwe. Jiber van û gelek taybetmendiyên wan ên din, me navê wan li xwe kir.

Gelo naveroka kovara we çawa ye, bi kîjan pêdiviyên hûn ve kovarê diweşînin?

Li bajarê Wanê, li dijî bandora kapîtalîst a global a li ser jiyandê, bi armanca ku bibin dengê herêmî, bi teoriyên wek anti-otorîter, azadiya radîkal em ketine rê. Ev kovar li ser xaka Kurdistanê dixwaze bibe dengê anti-otorîter û polîtîkayê azadîyê ya heterodoks. Dengên ku li derveyê dewletê, netewê û olê dimînin, digihîne hev. Ango platformeke rengîn ya deng zêde. Bêhtir anarşîya ku piştî mêtîngerîyê rûdaye, ango anarşîzma Post-kolonyal wê bibe polîtîkaya weşana me. Lê ne tenê anarşîzm, herwiha femînîzm, anti-mîlîtarîzm, dijbortiya şer, sosyalzmâ lîberter, otonom û anti-kolonyalîzm jî dibin mijarên

me. Dengên ku bixwazin tevî dengê me bibin, teoriyên li derveyê dibistanan û korîdoran, ên ji nava jiyandê wê bibin rêhevalên me. Em naxwazin bibin ew ney-nika ku dinyayê nîşan dide, lê dixwazin bibin mûm a ku binê xwe ronî dike.

Di kovarê de gelo ti hiyerarşî tune ye? Redaksiyon, edîtor, berpirs û hwd... An hûn bê serî ne?

Qijika Reş ji ber helwesta xwe ya îdeolojîk li himberê hemû hiyerarşî, rêvebirî, berpirsiyarî û otorîteyan disekine. Em kovareke bê serî, bê dezgeh, bê manîfesto û serbixwe ne. Tenê grûbeke me ya kollektîf heye ku kovarê derdixe. Hemû karî ev grûba hevalan dike. Lê di hêla fermî de berpirsiyarê weşanê Sami Gorendag e, hevalên din ên ku di dezgeya weşanê de cîh digrin ev in: Zozan Ozgokçe, Ramazan Kaya, Bahattin Kizildogan, Alev Şahar, Ridvan Adsiz, M.Bulent Işık û Bilgesu Sumer e.

Zimanê kovarê çi ye? Kurdî heye an wê hebe?

Hejmara yekem ji ber hinek pisgîrîkan, tenê bi tirkî ye. Lê ji hejmara duyem û pê ve em ê cîhekî girîng bidin gotarên kurdî jî. Herwiha em ê hinek gotaran wergerînin kurdî.

Hûnê di civakê de bangê kê bikin?

Civak tişteke ne orîgînal e, eklektîk e û ji perçeyên cûda pêktê. Naverokeke wê, armanc, meş û herikandîneke wê ya hevbeş tune. Herwiha armanca me tune ku em civakê bikin bin destê xwe. Jiber ku dema tu bixwazî civakê bikî bindestê xwe, divê tu ew alaw û hêzên ku civakê birêvedibin, wan jî bikî bindestê xwe. Em

dengên ku di civakê de nikarin derkevin, yê ku ne azad in, dixwazin derxên pêş. Muxatabên me anarşîstên li Kurdistanê, komunistên lîberter, feminist, homoseksuel, dijbêrên şer, dijbêrên leşkerîyê ne.

Li gor we di civaka Kurd de cûreyên wiha hene?

Beriya her tiştî em dixwazin bêjin ku em anarşîstên tûj nînin. Di nav me de kesên ku xwe anarşîst nabînin jî hene. Arazîzm çavkaniyeke girîng e ku em jê sûd digrin, lê ne bi tenê. Di civakê de gotina anarşîzmê pir şaş wateyên xwe hene. Anarşîzm ne teror e, ne tirsandîne, ne êrîşên li nav bajaran ên bê wate ne. Anarşîzm teoriyeke civakî ye ku ne bi jor ve diçe, lê li erdê dirêj dibe. Dixwaze ku kesayet ji hemû otorîteyan azad bibe. Wek her civakî, di civaka Kurd de jî ev bingehe heye. Projeya ku siyaseta Kurd dixwaze ava bike, 'Xweseriya Demokratîk' jî projeyeke li dijî otorîteyê ye. Ji bo ku li Kurdistanê otonomî azad bînin avakirin, teorî û ezmûna anarşîzmê wê gelek sûd bide.

Perwerde an rexne? Wê polîtîkaya weşana we çawa be?

Herdu jî.

Ji bo pêşerojê çi planên we hene?

Navenda me li Wanê ye. Alîkariya hemû hevalên ku li Kurdistanê, Tirkîyê û Ewropayê dijîn, wê me kêfxweş bike. Em kovarê rêya hevalên dilxwaz belav dikin. Di demeke dirêj de dibe ku em weşanxaneyekê alternatîf, an jî navendeke çand û hunerê vekin.

Hevpeyvîn: Mehmet Sebatli

Bagdaş di şêwekariyê de teknîkeke nû ceriband

Ji gundê Sarizê ta Awistralyayê

Adil Harmanci Wan

Şêwekarê Kurd ê navdar Hasan Bagdaş piştî darvekirina pêşengê nîşa 68'an Deniz Gezmiş û hevalên wî, li bajarê Kayseriyê hat binçavkirin û ji wir wî birin Enqerê û li wir, jiber ku ew Kurd e îşkenceya taybet lê kiribûn. Serpêhatiya Bagdaş paşê li welatên xerîb didome û hunera ku di dilê wî de maye, dîsa tê pêşiya wî. Wî heta niha li gelek welatan, zêdeyî 50 pêşengah vekirine û di şêwekariyê de teknîkeke taybet ceribandiye.

Şêwekar Hasan Bagdaş beriya du hefteyan li Wanê pêşengaha xwe ya yekem vekir. Pêşengaha ku tê de tabloyên Musa Anter, Feqiye Teyran, Nazim Hikmet, mirovê ku digirî, mirovê ku seyda şêr dike, mişkê bê hêlîn û zewaca pîr hevjinî hebûn, 9 roj dom kir. Bagdaş, di derbarê xebata xwe ya hunerî, pêşangeh, jiyana xwe ya şoreşgerî û serpêhatiyên li sirgûnê de, pirsên me bersivand.

Têkiliya we çawa bi şêwekariyê re çêbû?

Ji dema zarokatiyê eleqeya min a şêwekariyê hebû. Beriya ku herim dibistanê, min li ser kagizên ku diketin destê min, wêneyan çêdikar. Piştî dibistana seretayî ez ketim atolyekî ku karê reklam, tabela û dekorasyonê, dikir. Ez di wê atolyê de gelek

pêşketim û bûm profesyonel. Di sala 1967'an de jî min kursa şêwekariyê dît û heta îro hatim.

Hûn wê demê rastî çi hatin, xebatên we çawa dimeşyan?

Piştî ku kursa bidawî bû, min atolyeya şêwekariyê vekir. Atolya min li ser rêya Lîseyê Kayseriyê bû. Mamoste dihatin û li tabloyên min mîzedikirin, me çay vedixwar û sohbet dikir. Di sala 1972'an de, piştî ku Deniz û hevalên wî darvekirin, hatin avêtin ser atolyeya min jî. Bu gumana ku ezê radara li Pinarbaşı bombe bikim. Min birin Enqerê, lê jiber ku ez Kurd bûm, îşkenceyên taybet li min kirin. Piştî 45 rojan ez vegeyriyam malê, ez sûnd dixwim, hevjinê min jiber birînê îşkenceyan, min nasnekir.

Paşê çi bû?

Binçavkirin, tada, êrîş û îşkence dom kirin. Ez êdî nikiribûm li Tirkiyê bisekinim. Ligel hevjinê xwe me koçê Awistralyayê kir. Li wir jî min têkiliya xwe ji Tirkiyê û bûyeran nebîrî. Konsolvanê wê derê giliya me kir. Di debarê me de biryara girtinê hat standin û di sala 1981'an de bang kirin ku ez vegeyrim welat. Ez di sala 2003'an de vegeyriyam. Di derbarê min de doza propagandaya li dijî dewletê vekiribûn. Paşê biryara girtinê rakirin û ji ew roj û vir ve ez li Tir-

Bagdas du hefte berê li Wanê pêşandana xwe ya yekem vekir

kiyeyê pêşangehên xwe vedikim.

Weke min fahm kir li Awistralyayê jî we pêşangehan vedikir. Xebatên we yên li Awistralya çawa bûn?

Ji bilî karên siyasî ez bi hunera xwe re jî mijûl bûm. Lê ji bo debara malê diviyabû ez kar bikim. Jiber vê ez 15-16 sal di karên giran de xebitîm û di sala 1987'an de min dest bi şêwekariyê kir. Wek salekî min kursa ipekê dît, paşê jî çûm Koleja Hunerê ya Preston û perwerda boyaya bi rûn dît. Di sala 1995'an de min li Zanîngeha RMIT, di Fakulteya Hunerên Xweşik de beşa şêwekarî û Peyker kuta kir. Di heman salî de çûm Çînê û li wir di Akademiya Hunerên Xweşik de min sertîfîkaya fermî stand.

Hûn malzemeyên çawa bikartînin?

Ez tenê boyaya tuval û firçê bikar naynim. Eleqeya min li ser tiştên avêtî heye. Mînak, kagizên kevin, tûrên plastîk, çerm û postên kevin, text û telaş û gelek tiş-

tên kevin... Min di Fakulteya Hunerê de bêtî ku firçeyê bikar bînim teknîkeke nû kişî kir. Ji zemq, boyaya bi rûn û vernîkê min teknîkeke nû ya şêwekariyê ceriband.

Gelo bûyerên ku di jiyana de rastê we hatine, ketine nav tabloyên we?

Bê guman, jiber ku ez hunermendekî Kurd im, di hinek tabloyên min de mijarên wek penaberî, pîrsgirêkên aborî, mafên mirovan tînin xuyakirin. Lê piştî ku min re ezmûna hunera gerdûnî çêbû, di tabloyên min de mijarên wek civaka paqij, xweza, paqijiyê xwezayê derketin pêş. Herwiha di tabloyên min de Musa Anter, Feqiye Teyran, mirovên ku nêçîra şêran dike, mişkê bê hêlîn jî hene.

Hûnçawa hatin naskirin?

Ez bi rêya du pêşangehan hatim naskirin. Ya yekem di sala 1994'an de li Awistralyayê, di galleriyeke mezin a dew-

letê de, ango Galeriyaya Victoria a Netewî de, min pêşangehek vekir. Waliyê Giştî yê Awistralyayê Sir Zelman Cohan ev pêşangeh vekir. Ya duyem jî di sala 2001'an de li ser xwesteka Serokê Parlamen-toya Victoriayê di salona parlamentoyê de (Queen's Hall) hat vekirin. Wezîrê Perwerde û Hunerê Mary Delahunty ev pêşangeh vekir û li parlamentoyê parlamenter Michael Leighton di derbarê pêşangehê de axîfî. Herwiha li Brîtanyayê jî min pêşangehek din vekir.

Biografi

Di sala 1949'an de li bajarê Kayseriyê, li gundê Dallikavak a biser Sarizê hatiye dinyayê. Di sala 1973'an de wek penaper koçî Awistralyayê kir û heta niha li gelek welatan zêdeyî 50 pêşangeh vekirine.

Hevjîna Mihemed Şêxo bang li Hikûmeta Kurdistanê dike: “Dezgeheke hunerî bi navê Mihemed Şêxo ava bikin”

Dilbixwîn Dara Uppsala

Nesrîn xanim ku weke Diya Felek jî tê naskirin, jiyana xwe, bi salên dîr û dirêj di nava êş û azariyê de derbas kiriye. Piştî ku ew bi Mihemed Şêxo re zewicî, êdî zehmetiyên jiyana jî bo wê dest pê kirin.

Lê belê jiyana ligel Mihemed Şêxo, hem ew kêfxweş kiriye hem jî êşandiye.

Diya Felek dibêje, berî ku ew Mihemed Şêxo bibîne û pê re bi-

zewice, wê ew di xewna xwe de dîtibû û di xewna xwe de aşiqî wî bûbû. Piştê ew xewn bûbû rastî.

Mihemed Şêxo bi xwe li rojhilatê Kurdistanê mamosta bû, Nesrîn ku ji Mehabadê ye û keça pêşmergeyekî Pêşewa Qazî Mihemed e, şagirta wî bû.

Diya Felekê wiha dibêje: “Dilê min kete Mihemed, min jî wî hez kir, hezkirina min jî xewnê dest pê kir, ez aşiqî wî bûm. Hunermendiya wî li aliyekî, ew însanekî gelekî durust bû, welatparêz

bû, xemxurê miletê xwe bû.”

Nesrîn Xanim diyar dike ku ji ber hezkirina wê ya zêde ji Mihemed Şêxo, wî çî bigota û çî bixwestiba wê nedigot na, ew her razî bû. Nesrîn Xanim wiha dibêje: “Dema em zewicîn, me li mala bavê min daweteke biçûk çêkir, di şahiyê de Mihemed Şêxo stranek jî got, dema ku min dengê Mihemed Şêxo bihîst, gelekî giriya, nikaribû xwe bigirim.”

Diya Felekê dibêje, di malê de

ew bi hev re bi soranî diaxifîn, Mihemed Şêxo hem bi soranî, hem jî bi farisî baş dizanibû.

Nesrîn Xanim, weke ku ji wî hez dikir, her wiha ji zaravayê wî jî hez dikir, dixwest fêrî kurmancî bibe, fêr bû jî.

Niha dema ku bi kurmancî diaxife, yek nikare bizanibe ku ew jî rojhilatê Kurdistanê bajarê Mehabadê ye. Dema ku diaxife, tu dibêji belkî ji heft bavan û vir de ew li Qamişlo dijî.

Ew 27 salan li Qamişlo jiya ye.

Eger rojekê ji rojan ji Swêdê vegere Kurdistanê, ewê li Qamişlo bi cih bibe.

Di hevepeyvîneke taybetî de Diya Felek diyar dike ku Mihemed Şêxo negihîst wesiyetnameya xwe bibêje, lê belê wî her demê dixwest beşekî ji Kurdistanê azad bibîne.

Di dawiyê de Diya Felek ji hikûmeta Kurdistanê daxwaz dike ku li başûr dezgeheke hunerî, rewşenbîrî bi navê Mihemed Şêxo ava bikin.

“Ez Kurdistaneke bi tirkî naxwazim!”

Robîn Boti Zurich

Hesen Huseyîn Denîz, ligel nişkariya xwe, ev çend sal e li Swîsrê mamostetiya zimanê kurdî jî dike. Ji bo ku zimanê kurdî bi Kurdan bide hezkirin, her tişt kiriye, lê ji sersariya Kurdan a ji bo zimanê xwe re jî ecêb maye. Li kantonên Zurich û Chûrê dersên kurdî/kurmancî dide kesên geşti û zarokan. Mamosteyê zimanê kurdî Hesen Huseyîn Denîz ji Rûdawê re behs kir ku niha bi qasî 15 xwendekarên wî hene ku temenê wan di navbera 7-14'an de ye: “Piştî kursa zarokan qasî saetekê li komeleyê em bi dayîk û bavê zarokan re dersê didomînin. Kursê li Zurichê niha bi 6 xwendekaran didome, 2 ji wana Swîsreyî, yê din Kurd in. Cihê kursê avahiya çandê ye, me kirê kiriye, kirya wê xwendekar ji nava xwe kom dikin û didin.”

Mamoste, werger, aborînas û karker fêrî kurdî dibin

Denîz diyar dike ku di nav şagirtên wî de mamoste, werger, aborînas û karker hene, “Kesên Swîsreyî pirahî yên dostên Kurdan, an jî bi Kurdan re zewicî ne, yan di nava tîkiliyê de ne. Yên Kurd jî ciwanên ku di malbatê de bi tirkî hatine mezinkirin, lê niha dixwazin zimanê dayikê fêr bibin.”

Di dema

Di rojê wan de jî tiştekî wiha nîne. Lê ez hêviya xwe ya çêkirina akademiyeke wiha ti caran wîna nakim, rojekê ez ê çêbikim, an li vir, an li welêt, an li wê dinyê. Lê divê ev akademiya bê damezirandin

Mamoste Hesen Huseyîn Denîz naxwaze kurdî di bin siya tirkî de wekî zarokê jinbavê bimîne

destpêka kursan de, di destê wî de meteryal/ pirtûk tune bûne, lewma wî sê pirtûkên kursê yê bi wêne û kurdî-almanî amade kirini, “Em li ser wana dersan dimeşînin. Bêguman me çapxaneyek nedît ku ji me re belaş çap bike, ji bo wê em bi derfetên xwe, li gorî hijmara xwendekaran zêde dikin. Zehmetiya herî mezin ew e ku dayik û bav, Kurd bi giştî bi xemsaî nêzî fêrbûna zimanê xwe dibin.”

Ew lê zêde dike ku di destpêkê de Kurdên Zurichê baldariyeke baş û xurt dane zimanê kurdî, “Wekî bayekî ku hilbibe, gelek kes him bi xwe tevî kursan bûn û him zarokên xwe şandin. Ji ber ku tiştekî nû bû, jê heyecan girtin.” Lê bi dilekî şikestî wiha berdevam dike, “Lê bi demê re wekî her tiştê din ên li Ewropa ku ji rêzê tîd bidestgirtin, baldariya li ser ziman jî her ku çû kêmîr bû. Piranî dibêjin: “Ma em kurdî li ku bikar tînin ku fêr bibin, an wê li ku derê bi kîrî zarokên me bê: civîn bi tirkî ne, pirtûk bi tirkî ne, notên hevdişînê bi tirkî ne; em ê çî bikin ji kurdî?”

Xanima Swîsreyî: “Zimanekî

ku her kes dixwaze bikuje, hûn didin jiyandin!”

Dû re ji me re behsa serpêhatiyeke xwe ya balkêş dike, bê çawa Ewropî girîngî didin fêrbûna zimanekî, “Rojekê jineke xebatkara beşa civakî (Sozialarbeiterin) hat tevî kursa me bû, piştî du hefteyan lêborîna xwe xwest û got ‘Dema min nîne ku ez bidomînim, lê dixwazim kirya kursa we ya dewreyekê ez bidim’. Min got ‘xwendekaran ji xwe kirê dane, pêwîst nake hûn bidin.’ Li ser veyekê jinekê got: ‘Ez dixwazim bidim, ji ber ku hûn karekî pîroz dikin, zimanekî ku her kes dixwaze bikuje, hûn hewl didin ku bidin jiyandin. Ji bo vê dixwazim alîkariya we bikim.’ Min got: Hûn

dostaniya Kurdan bikin, alîkariya herî mezin wê ev be: Ev jineke Swîsreyî bû. Ji gelek Kurdan baştir rewşa zimanê kurdî fêr kiribû.”

Dixwaze Akademiya Zimanê Kurdî veke!

Denîz dixwaze ku li Swîsreyê akademiyeke mezin ji bo xebatên ser zimanê kurdî veke, lê dibêje ku mixabin ne Kurd, ne partî û rêxistinên Kurdan, ne jî karmend û dewlemendên Kurdan di vê mijarê de ne xwediyê ti xewn û xeyalan in, “Di rojê wan de jî tiştekî wiha nîne. Lê ez hêviya xwe ya çêkirina akademiyeke wiha ti caran wîna nakim, rojekê ez ê çêbikim, an li vir, an li welêt, an li wê dinyê. Lê divê ev akademiya bê damezirandin. Ji çandê bigir heta wêjê û dîrokê, mirov lê her tiştî bi kurdî bixwînin, fêr bibin, lêbikolin û bêgoman pirtûkxaneyekê xwe ya mezin a ji pirtûkên kurdî hebe.”

Kurdî di bin siya tirkî de wekî zarokê jinbavê dihêlin

Mamosteyê zimanê kurdî Hesen Huseyîn Denîz di dawiyê de balê dikişîne ser ku çavê gel li sazî, rêxistin, partî û hevalan in, “Heta ew bi xwe di hemû kar û xebatê de pêşengtiya zimanê kurdî nekin, bi kurdî neaxivin, ne nîvîşînin, necivin, rûmetekê pêşmîn nedin zimanê kurdî, her gav bi mahneya nezanbûnê, nikarîbûna xwe îfadekirinê û hwd., kurdî di bin siya tirkî de wekî zarokê jinbavê bihêlin, xuya ye wê gel bala xwe nede ser perwerdeya bi kurdî. Ez bi xwe Kurdistaneke bi tirkî naxwazim.”

NY ji bo piştgiriya jinên Îraqî xwe amade dike

Ebdulla Nihêlî Dihok

Ev sê meh in Neteweyên Yekgirtî (UN) bi rêya rêxistina UNHSP û saziyên peywendîdarên Îraq û Kurdistanê jî bo kêmkirina tundûtûjiya li dijî jinên li Îraq û Herêma Kurdistanê, hewl didin planeke 4 salî deynin. Endama Parlamenê Îraqê li ser lîsta PDKê li Fraksyona Hevpeymanî ya Kurdistanê, Cula Hacı, ji bo Rûdawê ragihand ku civînên danîna vê stratejiyê li Kurdistanê hatin sazîkirin û ji bo cîbicîkirina vê stratejiyê li jineke hevbeş hat pêkanîn.

Li gor biryara UN a 1325 ku di Mijdara 2000'an de derket, hatiye diyarkirin ku UN hewl dide girîngiyê bide rola jinên û piştgiriya wan bike ji bo ku di danîna yasa û derxistina biryaran de beşdar

bibin û mafên jinan bîr parastin. Li gor vê biryarê û ji ber ku Îraq jî yek ji van welatane ku tê de şer heye, loma UN bi rêya rêxistina UNHSP stratejiyeke 4 salî bi mebesta kêmkirina tundûtûjiya dijî jinên li Îraqê, datîne.

Endama lîjneya danîna vê stratejiyê çalakvan, Cula Hacı, got: “Ji bo danîna vê stratejiyê çend civînên berfireh li Hewlêrê hatin lidarxistin. Ev civîn ligel çalakvanên jin, saziyên civaka sivil û wezaretên peywendîdar li Herêma Kurdistanê û Îraqê hatin sazîkirin. Dema UN xwest civînên danîna vê plana stratejîk li Kurdistanê saz bike, daxwaz kir ku civînan li civata bilind a jin û afiretan girê bidin, lê ji ber nebûna ti civatên bilind li Kurdistanê ev civîn li Rêvebiriya Giştî ya Şopand

din û Nehîştina Tundûtûjiyê dijî Jinan li Kurdistanê hatin girêdan.”

Cula Hacı kêfxweşiya xwe derbarê hebûna Rêvebiriya Giştî ya Şopandina Tundûtûjiyê li Kurdistanê nîşan da û got: “Em Kurd şanaziye dikin dema li cem UN û Ereban behsa Rêvebiriya Giştî ya Şopandin û Nehîştina Tundûtûjiya dijî Jinan li Kurdistanê dikin.”

Lê Cula Hacı diyar dike ku aliyê Kurdistanê di gotûbêjan de hest bi şermezariyê jî kiribû: “Rast e di

van gotûbêjan de behsa serpêhatiya baş a Herêma Kurdistanê hat kirin û dixwestin serpêhatiya Kurdistanê ji bo Îraqê jî bê veguhestin, ji ber li başûr û naverasta Îraqê revandin û destdirêjiyên ser jinan hene, li Kurdistanê ev tişt nînin, lê dema ku UN di raporên xwe de behsa sinetkirina jinên dikir, me wek şanda Kurdistanê hest bi şermezariyê dikir.”

Li gor agahiyên Cula Hacı pereyên ji butçeya hikûmeta Îraqê ji bo UN tîd di 4 salên 2010-2014'an de wê li ser kêmkirina tundûtûjiya dijî jinên li Îraqê kar bikin. Rêvebiriya Giştî ya Şopandin û Nehîştina Tundûtûjiyê dijî Jinan li Kurdistanê, ku berî sê salan li ser biryara serokê kabîneya berê ya hikûmetê, Nêçîrvan Barzanî, hatiye avakirin, beşên

wê li hersê parêzgeh û qezayên Kurdistanê hene.

Kurde Umer ku niha bûye rêvebira giştî ya vê dezgeha hikûmî ji bo Rûdawê daxuyand: “Aliyên peywendîdarên Îraqê û UN gelek bi kar û çalakiyên rêvebiriya me kêfxweş bûn. Wezareta Karê Hundir a Îraqê pêşniyar kir em hevkarîya wan bikin û nehîştina tundûtûjiya dijî jinên li seranserê Îraqê vekin û tecrubeya niha ya Kurdistanê ji bo tevahiya Îraqê bê veguhestin.”

Herwiha Kurde Umer da zanîn ku di van gotûbêjan de UN pêşniyar kir ku serpêhatiya welatê Fas û Urdunê di van 4 salan de li Îraqê bê peyrewkirin û wiha axaftina xwe bidawî anî: “Da bikarin li Îraqê jî bo jinên yasayên taybet bîr guherandin.”

Wekîlê berê yê Ezher, Mehmûd Aşûr, bo Rûdawê: Selahedînê Eyûbî ji bo Kurdistanê serbilindiyek mezin e

Mehmûd Xelîl Zergezewî
Qahîre

Şêx Mehmûd Aşûr xwe wek dostekî gelê Kurd dide naskirin û buhayê vê dostaniyê jî daye. Piştî ku sala 2001'an serdana Herêma Kurdistanê kir, balyozê wê demê yê Îraqê li Misrê bi hinceta ku bi awayekî ne yasayî û bê derbasbûna di Bexda de bi rêya Sûriyê hatiye Kurdistanê, gîlînameya rêjîma Îraqê gihand desthilatdarên Misrê û loma jî ji postê xwe hat dûrxistin.

Şêx Aşûr ragehand ku bi naskirina Kurda ji nêzîk ve kêfxweş bûye, sipasdariya xwe jî bo Serokê Herêma Kurdistanê Mesûd Barzanî tekez kir ku dema li nexweşxaneyê Londonê nexweş bû, Hoşyar Zêbarî şande cem wî. Derbarê seqa û xwezaya Kurdistanê jî got: "Ew xweşikiya min li Kurdistanê dît, dibe min tenê li Malaysiya dîtibe", lê dema me derbarê Enfal pirsîyar jê kir, di cih de daxwaz ji me kir ku teybê bitemirînê û jê re ron bikin mebesta me ji Enfal çî ye. Piştî got: "Ev dijinkariyê qirêj e" û Saddam û dar û destên wî wek Firawan dide zanîn.

Dema derheqê helwêsta wî ji

Şêx Mehmûd Aşûr

kesên ku bi awayekî berdewam Kurda wek hevkar û kirêgirtiyên Îsrailê tometbar dîkin, me pirsîyar jê kir, kenîya û got: "Ew heman kes in ku Ezhera şerîf û şêx û mamoste û xwendekarên Ezher tekfîr kirin û ez û xêzana min jî kafîr jimartin, tevî ku em wê demê li Heccê bûn. Min jî got hûn nezan in û ti peywendîya we ligel Îslamê nîne. Zêde guh nedin hîzr û nerînên wan, dibêjim Îslama rasteqîne li Kurdistanê cihgîr e, lê van kesan ola Îslamê herifandine."

Wekîlê berê yê Ezher pesnê rola mezin a zanayên Kurd di xiz-

metkirina ola Îslamê de da û got: "Ji bo birayên me yên li Kurdistanê ewqas bes e ku Selahedînê Eyûbî, serkirdê mezin, serkeftina Îslamê ser xaçperestan de bicîh kir, di dema ku van xaçperestan dixwest ola Îslamê ji ser rûyê dinyayê rakin. Selahedîn bû ku Ezhera şerîf ji mezheba Şîî guherand ser mezhebê Sunnî. Dîrok heta hetayê navê wî zindî dihêle, ev rûmet û pêgeheke mezin e ji bo xelkê Kurdistanê ku qehremanekî wiha mezin ji nav wan derketiye ku heta dînya hebe wê ji ser zar û zimanan navê wî neyê xwar."

Şêx Mehmûd Aşûr nexwest derbarê dagîrkirina milk û malê Kurda di çarçoveya siyaseta Erebkirin û koçberkirinê de bixîfe lê got: "Ev mijareke siyasî ye û nabe bi vî awayî biryar li ser Îslamê bê dayîn" û da zanîn ku ola Îslamê tekezî li ser biratiya navbera Misilmanan dike, di vê çarçovê de jî Îslam dagîrkirina mala Misilmanekî ji aliyê Misilmanekî din bi tevahî red dike.

Bi baweriya Şêx Mehmûd Aşûr Erebkirin û raguhestin mijarên siyasî ne û têkiliya wan ligel olê nîne: "Her dema siyaseta tevî olê hat kirin, ol tê têkdan."

Dilxirabî bû sedemê kuştina dayika 12 zarokan

Necîbe Mihemed Hewlêr

Ev 30 sal bûn ku Fazil û Nîştîman zewicibûn. Dayik û bavê 12 zarokan bûn, ku sê keçên wan mîr kirine û 4 kurên wan jî jin anîne û malên xwe vekirine, 5 zarokên wan ên din jî (4 keç û kurek) ligel wan dijîn.

Şerekî devkî di navbera zarokên wan de dawî li jiyana Nîştîman anî. Keça wan Hêlîn şahidiyê dide ku bavê wê herdem wek dijmîn berê xwe daye dayika wê: "Bavê min neyarê dayika min bû, dema wê didît wek dijmînê xwe lê mêze dikir."

Roja 30'ê Tebaxê 2010 li kolaneke taxa Teyrawe ya bajarê Hewlêrê dengê çend guleyan hat ku ji aliyê Fazil Seîd (47) hatin teqandin, dawî li jiyana Nîştîman Mecîd (45) anî.

Hêlîn Fazil (8) ku di dema kuştina dayika xwe de li mal bû, çîroka kuştina dayika xwe wiha vegot: "Birayê min ji xwişka min re got betaniyekê ji min re bîne, jê re ne anî û şer kirin, dayika min şimaqek li birayê min da, bavê min hêrs bû, me jî ligel dayika xwe derî li ser xwe girt, lê bavê

Nîştîman Mecîd

min bi bêrê derîn şikand û em derxistin derve. Bavê min 4 gule li dayika min rijand, dema me dît dayika me di nav xwînê de maye, em revîyan mala cîranê xwe, lê newêrbûn bi hawara dayika min ve bûn, dû re bavê min otomobîlek girt û em birin gundekî ku xizmên bavê min lê hene."

Fazil piştî dû rojên veşartinê, bi hevkarîya kes û karê wî ji aliyê polîsan ve hat destesergirtin.

Kes û karên Fazil diyar dîkin ku

navbirî bi nexweşiya 'dîlpîsiyê' ketibû. Tariq Seîd (30) birayê Fazil e û derbarê nexweşiya birayê xwe de dibêje: "Ev şeş sal in birayê min bi nexweşiya dîlpîsiyê ya pisikolojîk ketibû, car caran çavên wî sor dibin û demarên milên wî tund dibin û hêrs dibe, dema hêrs dibe dikare her karekî bike. Sê caran birayê min ê biçûk wî biriye Îranê û hemû doktorên baş ên vir ew dîtine."

Ji ber vê dîlpîsiyê, Fazil bê navber bi guman berê xwe dide jina xwe û di nava her şeş salan de mala xwe bir nêzîka 30 cihan. Tariq wiha axîfî: "Bi awayekî tevahî mejiyê Fazil tîk çûbû, jina wî li mala xwe ligel birayê xwe jî bi-peyiviya digot xwiya teştîkî wê ligel heye, me pir bi kêmanî serdana wan dikir. Dema Fazil mala xwe dibir taxekê li ber derî rûdinişt û kesek di kolanê de biçûya ne bi dilê wî bûna, mala xwe bar dikir û digot ev der bi kêrî min nayê."

Xaniyê ku niha mala Fazil tî de ye, çirûseke ronahiyê ji derve nayê hundir, Fazil hemû pencere û kulekên ku heye ronahî jê bê hundir girtiye.

Tendirustî

Roviya zirav

Roviya zirav piştî mîdê destpê dike û ji 3 beşan pêk tê. Bi latînî: duodenum (derdora 24 cm), jejunum (1,2 metre) û ileum (1,8 metre) jê re tê gotin, bi tevayî roviya zirav derdora 3,24 metre dirêje. Fonksiyona roviya zirav xwarina ku di mîdê de hatî hesifandin, hîn hûrtir bike û di nav de tiştê bi fêde, madeyên ji bedenê re pêwîstî, bixe nav xwînê de. Ew xwîn jî diçe kezeba reş.

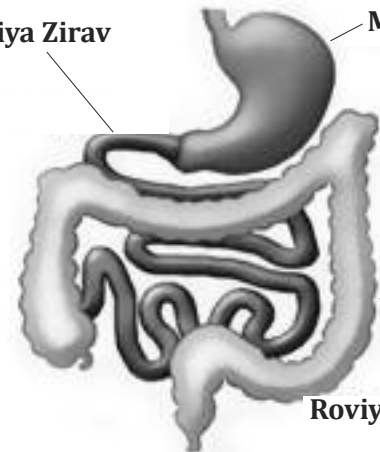
Dr. Necla Tursun*

Çi nexweşî bi roviya zirav re çêdibin?

Dr. Necla Tursun: Bi roviya zirav re piranî nexweşiya zikçûnê xuya kirin, ew jî ji ber vîrus, mîkrob, xwarina kevin, an jî derman. Ev dikarin bibine sedema nexweşiya zikçûnê û kulbûna roviya zirav. Ev yek ne xeternake, lê ji ber ku bi zikçûnê mirov gelek avê wînda dike, dive ku mirov pir av vexwe, an jî serum bê girtin. Ew kes bê derman jî dikare saxlem bibe, lê dema ku pir av hat windakirin, pêwîste serum bê dayîn. Ji ber hinek cûreyên xwarinê hene ku nayên hesifandin, mînak: hinek xwarinên ji cureyê genîm çêdibin nayên serifandin, ji ber ku enzîm di roviya zirav de kême. Wekî din şîr jî nayê hesifandin, ji ber ku bi hinek mirovan re jî enzîma ku şîr bike perçe perçe tune. Jê re 'Laktozeintolerans' tê gotin, ev yek jî genetîke, saxlembûna van herdu nexweşîyan jî tune. Lê dema ku ew kesên ku ji van xwarinan nerihatiya wan heye, dema wan nexwin, wisa dikarin xwe biparêzin. Hate niha bi awayekî zanistî sedema van nexweşîyên kronîk nehatiye dîtin. Nîşanên wê: car caran arandin û zikçûn.

Roviya Zirav

Mîde

Roviya Qalind

Dermanê vê nerihetiyê çî ye?

Derman hene, ku hinek be jî, alîkariyê dike. Carnan jî dibe ku emeliyat pêwîst be. Lê saxbûn dîsa tune. Herwiha wek gelek organên bedenê, bi roviya zirav re jî carnan pençesêr tê dîtin, lê ev yek gelek kême e. Li gor îstatîstîkan, ji 25.000 mirovan salê yek bi pençesêra roviya zirav dikeve. Dema ku mirov zû tespît bike, hîn xwe li bedenê belav nekîrî, bi emeliyatekê ew kes ji xeterê xilas dibe. Lê ji ber ku nîşanên wê pir kême in û pir dereng tê kifş kirin, hinekî zor dibe.

Dema ku roviya zirav hemî bi emeliyatê bê jêkirin, wê demê çî dibe?

Ew wezîfe, ango fonksiyona hatî bahskirin, wê kême bibin. Wê xwarin baş neyê hesifandin, ew xwarin wê zû ji mîdê berbasî roviya qalind bibe. Ew mirov hertim di bin bandora tenduristiyek nebaş de ye. Wê kîloyê xwe wînda bike û zû zeîf bibe, lê mirov dikare bêtî roviya zirav jî bijî.

Amadekirin: Zelal Çelîk

*Dr. Necla Tursun ji Bakurê Kurdistanê ye, niha li Almanyayê dijî û pîzîska nexweşiyên hundir e.

Gorefiroşê Silêmaniyê dixwaze bibe Rockefeller

Newzad Mehmûd Silêmanî

Tevî ku beşek ji rojên zarotiyê bi xeyala ku bibe 'mela' li hucreyên mizgeftan derbas kir, lê li dawiyê melayekî devera wan Quranê ji destê wî werdigre û daxwaz jê dike ku nebe mela. Li bazarê serê xwe derxist û bû bazirgan, wî nekarî qonaxa navendî ya xwandinê jî xilas bike û li xeyala hucreyê jî nedomand, lê bû bazirganekî serkeftî. Niha Gorefiroşê Silêmaniyê yek ji navên herî naskirî yê Silêmaniyê ye û dixwaze bibe Rockefeller ê Kurdan.

'Xwendingeha ser sînor'

"Di 6 saliyê de, ku temenê min ne temenê hizrînê bû, herdem min hizra wêya dikir çawa bikarim ligel mamoste û mezinan têkiliyan dirust bikim." Mamosteyê Mela Yasîn di pola dûyem a seretayî de wiha behsa wî dikirin: "Hişê te pir ji temenê te mezintir e."

Ew niha di rojên kar ên herî bi qerebalix de, behsa rojên destpêkê dike, di pola 5ê seretayî de, her ku ji xwendingehê vejeriyaye ligel bavê xwe çûye ser deriyên sînor: "Deftera hesaban a bavê min digirt destê xwe û bi awayekî hesabên bavê xwe tê de radigirt ku ti tiştê de wenda nedibû." Lê biryar dide yekem darsa bazirganî destpê bike: "Min 10 Dînar ji bavê xwe wek deyn standin û min dan bi gore û blûzên zarokan û min danî li Silêmaniyê li cadeya Mewlewî ligel çend hevalên xwe difirotin."

Piştî 35 salan Mela Yasîn dilteng dibe bi zarok û ciwanên niha: "Nizanim zarokên niha çima wiha tembel û bêxîret in." Niha jî li bîra wî ye, hîtera ew elektrîk ku anîbû Silêmaniyê û bi 15 Dînarên firote mamoste Şêx Mihemed Daruxa û 8 Dînar jê qazanc kirin.

"Ew yekem ciwanê Silêmaniyê bû ku di pola 6'ê seretayî de bû xwediyê hezar Dînarên Swêsrî (Dînarê Îraqê yê orgînal).

Eger mamosteyê medresê jê re negota 'nebe mele, çavên bazirgan bi te re heye' wê bibûna xwediyê jiyanêke din. Lê ew niha bazirganekê mezin e ku ti bendan nas nake.

Beşek ji projeya Asûde ya li Silêmaniyê

'Şîretkarê hucrê'

Ew wek Mela Yasîn tê binavkirin, lê di rastiyê de ew ne mela ye. Wî demekê pir bi germî serdana hucreyê mizgeftê dikir û dersên melayê dixwendin: "Rojekê melayekî naskirî ji min re got bi çi ve mijûl î? Min got dixwazim bibim mela, lê wî got hejmara melayên Kurdistanê zêde ye, rengê te yê bazirganekî ye, loma nebe mela." Wek dewlemendtirîn zarokê serdema xwe, ew bi 1000 Dînarên Swêsrî yê demê, ji hucreyê berê xwe dide sûkê û çend hevalên xwe yê zarok jî tîne nav kar û sala 1991'an bi buhayê 300 hezar Dolaran cigareyên Kargeha Cigareya Silêmaniyê ji Eniya Kurdistanê dikire.

Sala 1996'an di temenê 21 salî de bi karê anî û birina kel û pelan

rêya Silêmanî-Bexda hildibijêre û asoyê xewnên xwe berfirehtir dike, li Bexda nasnavê mela lê tê kirin: "Di Remezanê de li Bexda dema li otêlê dimam, her şev hevalên min, min hişyar dikirin da paşivê amade bikim, êdî wan nasnavê Mela Yasîn danîn ser min."

'Serkêşî'

"Ewê bixwaze di jiyana de serkeftî be, divê serkêş be." Ev yasa jiyana Mela Yasînê xwediyê şirketa Berêz e. Hevalekî wî bi serkêşiyên wî ecêbmayî ye û dibêje: "Xala ku Mela Yasîn ji hemû hevalên wî cuda dike serkêşî ye. Herdem li bazarê bû û qet li ketin û îflasbûnê nediwestiya, ew qet bê îrade nebûye." Tariq Necîb hevalekî Mela Yasîn e ku ji firotina go-

reyan ta destpêkirina karê avakirinê bihev re bûn û li gor wî, ew di têkiliyan de xwediyê sihêrbaziyekê ye. Wî du caran îflas kiriye, sala 1991 û 1993'an, ew dibêje: "30 rojan ji ber nebûna pereyan û kirêya otobusê, ez bi peya diçûm û dihatim." Qet ew roj ji bîra wî naçe, dema hemû hêviya wî ew bû qedeheke pepsi vexwe.

'Vegera li bazarê'

Piştî 10 salan Mela Yasîn rojekê diçe kolana Mewlewî, hevalek gazî wî dike: "Were ez ê 50 hezar Dînarên Swêsrî bidim te û otomobilekê bikire û ligel min kar bike." Ji wê demê dikeve ser rêya xwe: "Di nava 6 mehan de, min 50 hezar Dînarên wî danê, dikanek ji xwe re vekir û weke bazirganekî biçûk min çend jeneratorên elektrîkê li taxên Silêmaniyê danîn." Di zivistana 2005'an de, birayên Mela Yasîn ên li Ewropa hizra damezrandina şirketekê dan wî û hin pere jî jê re şandin ji bo damezrandina şirketekê bi navê Berêz: "Ev navê zaroka hevalekî min bû, ku pir pê sersam bû û zarokê xwe tê de dibînim, niha ew zarok li şirketê me kar dike û ev 8 sal in karmenda min e." Şirketa Berêz, xwediyê yekemîn hizra niştecihbûnê ye li Kurdistanê ku bi navê projeya Asûde, 25 hezar avahiyên niştecihkirinê li parêzgeha Silêmaniyê cîbicîh dike. Ew herwiha yekemîn şirketê Kurd bû ku dergah û pencereya PVC aniyê Kurdistanê û Mela Yasîn yekem bazirgan bû li Kurdistanê garantiya civakî ji bo karkerên xwe cîbicî kir.

Biografi

Yasîn Mehmûd Reşîd sala 1975'an ji dayik bûye.

Ew du salan dilê wî ketiye çekê û hinek helbestên evîndariyê jî nivîsandine: "Lê di sala 1993'an de ji ber îflasbûnê, dawî li evîndariya min jî hat û ew keça min ew dixwest, ji ber desttêwerdana keçeke din ji destê min çû." Di sala 2000'an de jiyana hevîniyê pêk tîne û niha keçeke wî ya 8 salî bi navê Diye heye, ku ew komelgeha werzişî ya ji bo werzişkaran ava dike bi navê keça wî ye. Tevî ku ketin û îflasbûnê ew zor westandine, lê dibêje ger careke din jî îflas biba ew amade ye dest bi firotina goran bike: "Erê, ya girîng ew e ku herdem piyên te li bazarê bin û karên piyên te û xizmetê pêşkêşî kesê heramberî xwe bikî."

Ev bazirganê ku dema 10 salan li Silêmaniyê kirêçî bû, soz dide heta dawiya îsal 3210 malbatên kirêçî herin nav xaniyên xwe û hizra wêya dike, heya du salên din, şaxên şirketê xwe li hinek welatên navçeyê veke. Mela Yasîn red dike, ti berpirs û partiyek di vê şirketê de hebûn bin û dibêje li Komelgeha Asûde, çend şirketên navxweyî bi awayekî destpêkî hebûn, ku yek ji wan Kompanya Nokane û pişka wê ji sedî 10 e.

'Rockefeller ê Kurd'

Rockefeller ku yek ji bazirganên herî mezin ên Amerîka ye û taybetmendiya xwe di jiyana bazirganiyê de parastiyê, Mela Yasîn wî pir dicibîne, ew rexne li bazirgan û sermayedarên Silêmaniyê digre ku ji bilî karê bazirganî, projeyên avakirinê nadin welatên xwe û dibêje: "285 kes li Silêmaniyê hene ku serweta wan zêdeyî 5 milyon Dolar e û ya 4 kesan jî zêdeyî milyar Dolarî ye, divê ev bazirgan projên bê beramber li taxan dirust bikin, lê mixabin bazirganên me hest bi berpirsiyariyê nakin."

Aboriya Tirkîyê pêş dikeve, hejmara betalan jî mezin dibe

Li gor daneyên Saziya Istatîstîkê ya Tirkîyê (TUIK) li gel ku ji sala 2002'an ve aboriya Tirkîyê bi lez pêş ketiye jî, dijberî vê yekê hejmara betalan derketiye 2 milyon û 751 kesan. Hîndekarê Fakulteya Zanîstiyên Iktisadî û Îdarî ya Zanîngeha Gazî ya Enqereyê Prof. Dr. Îşaya Uşur, diyar kir ku mezinbûyîna heyî, diçe torên finansê û betaliya heyî jî encama kapitalîzmê ye.

Uşur got ku mezinbûyîna aboriya Tirkîyê girîng e, lê asta mezinbûyîna di bin asta tê xwest de ye. Uşur da zanîn ku aboriya Tirkîyê girêdayî serfkarîya navxweyî û sermayeyê derve ye.

Uşur destnîşan kir ku li Tirkîyê asta betalan ji rêjeya tê gotin, gelek zêdetir e û da zanîn ku karkerên ku li gorî 4/C'yê dixebitin jî dikarin tenê 10 mehan bixebitin.

Murad Canşad

Waştene Zerrî û Nêwaştene...

Vanê, keso ke zerrîya xo bi karêk esta, ci rê rayîrêk peyda keno; eke çin a, mahaneyêk (bahane) peyda keno.

Ez na qisa kamî ser o vana?

Serekwezîr Erdoganî ser o...

Heqê merikî nêno werdene; xurt o Erdogan, çust o. Xurt û çustê çiyî yo?

Yê îqtîdarbîyayîşî yo.

Duşte (hemver) hende dek û dolaban de, fend û fêl-bazîye de çimê xo îqtîdar ra nêgirewt mêrikî. Cehd kerd, ci rê rayîrêk ney çend rayîrî peyda kerdî; bi serekê beledîya, bi serekê partîye, bi serekwezîr. Wina aseno ke hetanî Çankaya rayîrê xo esto.

Ya, Erdogan rayîrê îqtîdarbîyayîşî zaneno. Zerrîya xo bi nê karî esta.

Ma çarekerdişê meseleyanê Tirkîya?.. Mîsalan, meseleyê kurdan?..

Sereyê Erdoganî de nê meseleyî ser o teba esto çin o, ez nêzanena. Beyenatanê ey ra şan û şodir bellî nêbeno. La o rew-rew bi sitemkarîye vano: Tam ma xo hazîr kenê ke gamek bierzê, dest erzenê bi çokan, bombayan teqnenê, hedîseyan vejenê, rayîr bi ma birnenê.

Derê, mêrik rast vano, zerrîya safe ra qisey keno? Pê yeqîn nêkena ez. Bi nezerê mi, rast nêvano.

De ma hebêk rojanê verênan, hewt-heşt serranê payênan bîyarê xo vîr.

3ê teşrîne 2002 de vîjnayîşê parlamenteran ame kerdene, partîya Erdoganî bîye îqtîdar. Parlamento hema-hema 2/3 înan dest de bî. O wext kesî dest nêestîbî çokan, bombayê nêteqneyênê; demê "adîrbes"î bî. Hetanî key? Hetanî 1ê hezîrane 2004. Yanî 19 mengî kesî bêçîka xo nêkerdîbî linga çeke ser.

Ma o wext Erdoganî se kerd? Meseleyê kurdan ser o persêk ci ra amebî pers kerdene, ey vatîbî: Şima ke mefikirîyê, meseleyêko winasî çin o.

Maşela, Heq linga mêrikî kemere meverdo, çi aqil tede esto!

Tebaxa 2005î de Erdogan şî bi Dîyarbekîr, behsê çîyanê musbetan kerd. Dewletê pîlî ê yê ke xeletîyanê xo vînenê, bi xeletîyanê xo yenê têrî, vat. Naye ser o, hetanî mangêk adîrbes ame îlan kerdene.

Erdoganî se kerd? Ci ra veng nêvejiya Kombîyayîşê "MGK" dima doçika xo ser o ronîşt. Meylê xo "nêfikîrîyayîş"î ser o bî.

Gulana 2007î de serekkomaro newe ameyênê vîjnameyene. No vîjnayîş seba çarekerdişê meseleyê kurdan firsendêk bî. Beno ke kêmi bibê zî heqê kurdan yenê dayene, no mesele bêgonî çare beno. Teşrîna 2006î ra hetanî 15ê gulana 2007î adîrbes ame îlan kerdene. Tarîxê vîjnayîşê serekkomarî ke bi nêzdî, qisîmêke eskeran, nîjadperestan, kemalîstan, ergenekonciyan û çeteciyan dest bi provakasyonan kerd. Hukmatî qerar grewt ke vîjnayîşê parlamentaranê ke hîna serrêka xo menda, a sere 22 temuze de bêro kerdene. Naye ser o, adîrbes zî hetanî tebaxa 2007î ame taloq kerdene. Yanî hetanî 10 mangan eyam sukit bî.

Erdoganî se kerd? "Xanima mi zî başurê rojhelatî ra ya" vat, Emîna Xanime sîyasetî ra kerde malzeme. Hîna ke 2008 nêqedîyayo, payîz ra meseleyê kurdan ame rojevê Tirkîya. Mesela bi cesaret a ame munaqeşe kurdane, kêmi bibê zî tayê gamê musbetî ameyî eştene. Naye ser o ancî adîrbes îlan bî, hetanî hezîrana 2010î, yanî hetanî 20 mangan ne çekî teqayî ne bombayî...

Erdoganî se kerd? Vejîya bi meydan û vat: Tirkîya ra hes kenê hes bikerê, hes nêkenê; cehennemeyê şîma!...

Nika ancî adîrbes îlan bîyo. Wextê îqtîdarê Erdoganî de adîrbeso pancin... O yo ke nika ra eşkera bîyo, hetanî 20ê êlule eyam sukit o. De goşê ma ser o yo; Erdogan nafa se vano, se keno?... Ancî çî mahane peyda keno?

Artêşa tirkan 5 mintiqayê Dêrsimî şarî rê qedexe kerdîy

Dêrsim (Rûdaw) - Sererkanîya artêşa tirkan Dêrsim de 5 mintiqayê cîyayî 17ê êlule ra hetanî 17ê kanûna 2010î şarî rê qedexe kerdîy.

Goreyê malumatê ke sererkanîya tirkan da, mintiqaya hîrêgoşeyê Mamekiye-Pilemûriye-Pulurî de, gelîya ke mîyanê Pilemû-

rîye û Qisle de, mintiqaya Elîboxazîya ke mabeynê Qisle-Xozat-Çemişgezekî de ya, mintiqaya dereyê Qutîyî ke nêzdiyê Mamekiye de yo û koyê Mercanî û koyê Mizurî ke sînorê Dêrsim-Erzînganî yê 17ê êlule ra hetanî 17ê kanûna 2010î şarî (siwîlan) rê ameyê qedexe kerdene.

MHME dewaya Hrant Dînkî de Tirkîya mehkum kerde

Mehkemeya Heqanê Merdiman a Ewropa (MHME) dewaya ke merdimanê Hrant Dînkî akêrdî de Tirkîya suçdar diye û bi dayîşê 133 hezarî awro mehkum kerde. Tirkîya do nê pereyî ra 100 hezar awro seba cinî û domananê Hrant Dînkî, 5 hezarî awro seba birayê Hrantî Xosrof Dînkî û seba mesrefê mehkeme zî 28 hezarî 595 awroyî bido.

MHME panc muracatê cîya-cîyayî ke wextanê cîya-cîyayan de hetê merdimanê Hrant Dînkî ra vîrazîyabîyê dewa de heme pêresnay û qerar da. Qerare xo de da zanayene ke, madeyanê Peymana Heqanê Merdiman ya Ewropa ra madeya 2. ke derbarê heqê cuye de ya hem hetê esasî ra hem zî hetê ûsulî ra îhlal bîya, madeya 10. ke derbarê azadîya îfadeyî de ya îhlal bîya û madeya 13. ke heqê muracatî tenzîm kena zî îhlal bîya û bi no qayde Tirkîya mehkum kerde.

Muracatê merdimanê Hrant Dînkî de îfade beno ke "dewlete derbarê pawitîşê heqê cuya Hrant Dînkî de mesulîyetê xo nêardo ca û bi qaso ke îcab keno

kerdoxanê hêrîşî tehqîq nêkerdê". Hewna, verê cû zî gama ke "Hrant Dînkî Tirkîya de ame mehkeme kerdene û mehkum bi, dewlete bi nê qerarî o kerd hedefê nasyonalîstanê tirkan."

Badê ke Tirkîya hetê MHME ra mehkum bîye, qerar da ke do eleyhê qerarî de muracatê Daîreyê Berzî nêkero. Yanî, qeraro ke dîyayo do qebul bikero.

Derheqê qerarê mehkema de wezaretê karê teberî yê Tirkîya yew beyanat vîla kerd ke tede îfadeyê "seba ke qerarê mehkeme tetbîq bibo xebatê ke îcab kenê do bêrê kerdene û seba ke îstîqbal de îhlalê winasî tekrar nêbê zî do her tewir tetbîrî bêrê girewtene."

Cinîya Hrant Dînkî Rakel Dînk derheqê qerarî de rojnameyê Agosî de bi vengêko bermin yew beyanat da çapemenîye û va, "Qeraro ke MHME dayo, seba Hrantî yew dîyarîya sergêra ameyîşê dinya ya. Eke weş bîyêne mehqeq nê qerarî ra zaf zerrweş bîyêne." Rakel Dînk, dima da zanayene ke do hemeyê tezmînatî mîyanê hîrê degeyanê însanî yê armenî-

Rojnameger û nuştexo armenî Hrant Dînk

yan de bêro bexş kerdene.

Rakel Dînk peynîya beyanatê xo de va, "Dewleta Tirkîya hetanî ewro tu wêzîfeyo ke kewno milanê aye ser nêard ca. Ez hêvîdar a ke ewro ra pey fek helwêsta xo ya ke suçdarî pank û bêsucî mehkum vejena ra verado û sey

dewletêk ke xo layîqê wijdanê şarî vînena gaman bierzê."

Seke yeno zanayene rojnameger û nuştexo armenî Hrant Dînk bi heqaretkerdişê ro tirkîtiye amebi suçdar kerdene û roja 19.01.2007 de Îstanbul de bi suîqestêk amebi kiştene.

Wetenun Medde li Hewlêrê

Taman Şakir

Vekirina xwendingehekê li gor min ji sed mizgeftan bastir e. Niha ji ber kêmbûna xwendingehan,

zarokên me bi qeflan li sinifan tîn biçihkirin. Êdî li xwendingehan ti rengê demargîriyeke olî û netewî nayê dirustkirin. Lê vekirina xwendingeha almanî pir cuda bû ji vekirina xwendingeheke asayî li Herêma Kurdistanê. Li gor min jî baş e, ji ber dizanim sîdemend dibe, bi kêmanî mînamekê ji sistempareziya Alman dibînim, ku alman pê navdar in.

Li Kurdistanê em xwe teklîf dikin û xulekekê bo canê pak ê şehîdan radiwestin, lê di rêûresmên Almanan de ev bend nebû, lê jê balkêştir hebû. Yekem tişt sirûda neteweyî ya Îraqê hat lêdan, rekordê bi Wetenun Medde destpê kir, xelkê jî, wezîr û gizîr jî di nav de, bi rêzê rawestiyên heta xilas bû, ev rêzgirtina mêvanan e. Kesî cesaret nekir poşman bibe û bêje bawo rawestîne ew ne tişteke. Saddam bîreweriya me diherifîne, bi Xwedê ne şerm bû jî, tenê hinek cesaret jê re diviya.

Mamoste Elî Bapîr ji bo sirûda netewî ya Kurdistanê ranabe û li gor wî qet ne şerm e. Ji ber çi divê li gor we şerm be û ewqasî mêvanperwer bin! Yan wek kevnepoyîyeke Kurdistan we nedixwest mêvanên me biteriqin.

Piştî ku sirûda netewî ya Almanya hat lêxistin û xelk rabûn ser piyan, di dawî de sirûda Ey Reqîb hat lêxistin, di wê demê de te digot ketiye ber lavijên Îslamiyan, dişibiya her tiştî ji bilî Ey Reqîb.

Tiştê cihê nîgeraniyê ye, ji ber çi divê konsolxaneyê Alman girîngiyê nede van tiştan, nemaze di helkefteke bi vî rengî de. Tu dibêje ji ber sirûda netewî ya Îraqê ya nû ne 'Mewtinî' be, yan li gor wan Îraqê hê nû nebûye û neguheriya.

Du tişt di vê helkeftê de bûn cihê pirsîyara min. Behsa kabîneya şeşem a Hikûmeta Herêma Kurdistanê nehat kirin. Xala duyem ku cihê pirsîyara min bû, çi bi xwendingeha Mamûn Debax a keçan hat û nîzanim ev xwendekar wek goştê xêrê bi ser kê de dabeşê dikir, da ku ew xwendingeh bibê xwendingeha almanî. Bawer nakim dewlemendên welatê me ewqasî xêrxwaz û niştîmanî bin ku hizra zarokên Almanya bikin û xwendingeheke nû ji keçên me re ava bikin. Alman jî her dibêjin nîne. Loma nîrxê xwendina xwendekarekê bexçê zarokan û seretayî 2100 Dolar e di salekê de. Yanî ew jî tenê ji bo zarokên dewlemendên vî welatî ne, wek xwendekarên Şiwêfat û Îşîk.

Di dawî de dibêjim êdî zarokên me li ber sirûda netewî ya Îraqê ya kevin mezin nekin. Saddam bar kiriye.

Divê Tîrkiye danûstanê digel 'Fîlê' odeyê bike

David Romano

Dema ez vê gotarê dinivîsim, Serokê berê yê Finlandiya û hilgîrê xelata Nobel a Aştiyê Martti Ahtisaari, li Tirkîyê ye û tevî Hikûmeta Tirkîyê û rêberên Kurdan re rûdine. Ahtisaari û hevalên xwe bi êşkere dixwazin çavdêriya nakokiyên domdirêjên navbera Enqere û grûbên siyasî yên Kurd ên wî welatî bikin û dibe ew çend pêşniyazan jî pêşkêş bikin.

Ahtisaari kesekî xwedî ezmûn û hêjaye, wî beşdarî di çend pirsgrîkên ji vê corê de kiriye, ji wan gotûbêjên navbera Kosovo û Sirbiyan, Tevgera Azadîxwazên Aceh û Hikûmeta Endonezya, serperîştîkirina prosesa jiçekkirina Sûpayê Komara Îrlandî "IRA". Ev siyasethan, dîplomatar û çalakvanê navdar ne dijminê Tirkîyê ye, lê serokê Komîteya Serbixwe ye li Tirkîyê ku ji bo endametiya Tirkîyê ya di Yekîtiya Ewropê de dike.

Em hêvîdar in ku Ahtisaari ji karê xwe yê li ser nakokiyên berê, ezmûneke baş wergirtibe ji bo bikare alîkariya serkirdên Enqere bike ku fêhm bikin ji bo aramî, aşitî û dahatûya Tirkîyê misoger bikin, pêwîst e ew destberdarê gelek daxwaziyan xwe bibin.

Eger nûnerên IRA beşdarî danûstana nekiribana bi rêya partiya xwe ya siyasî ya fermî ku ew jî Sinn Féin bû, lihevhatina Belfast jî qet nedibû, herwiha gotûbêjên li Kosovo û Balkanê jî ku hemû aliyên nakok li xwe girtibûn. Dîsan ji bo çareseriya nakokiyê navbera Filistin û Îsraîlê, eger ku Îsraîlê Filistin û Tevgera Rizgarîxwaza Filistinê "PLO" bi fermî ne naskiriba û her cext li ser axaftina digel Urdiniyan bikira? Em qet nedigihîştin lihevhatina Oslo (Ew li hevhatin tenê wê yekê tîne bîra me ku danpêdana dualî pêwîst e)

Bêguman hin xwandevanên Tirkî niha dijî vê yekê radiwestin û amaje didin wê yekê ku ew dosya hemû cuda ne û çênabe Hikûmeta Tirkî danûstana bi teroristan re bike. Bila em niha wê yekê bidin aliyekî ku di vê nakokiyê de Enqere çendî caran mêvandariya serkirdên Hamas ê kiriye û

çendî gund jî şewitandin e. Rastiya mijarê ew e ku hertim hikûmet danûstana bi teroristan re dikin. Ew hîngê vê yekê didin pêst heta ku hemû tiştên din test dikin û tê de sernakevin, êdî îmkânên wan ên dawî anîna şer tune. IRA çendî teqîn li Brîtanya encamdan, lê Brîtanya di dawiyê de bi wan re rûnişt. PLO firoke revand, li Olymپیyada Munchenê de êriş kirin ser werzişkarên û teqe li bus a qutabiyên Îsraîlî kirin, lê Îsraîliyan danûstan bi wan re saz kirin û razî bûn ku Kerta Rojava û hemû Xezzeyê jî bidin destê wan. Brîtaniyan, Îsraîliyan û yên din jî ew yek fêhm kirine ku ew nikarin nûnerên xelkên din destnîşan bikin, herwiha danûstana bi wan nûneran re, nayê wateya ku pêwîst e tu ji wan hezbikî.

Gelo PKK nûnertiya Kurdên Tirkîyê dike? Min li Tirkîyê zêde xelkên Kurd û Tirk jî dîtine û ez bi wan re axivîm, ew bi vê yekê ne bawer in û ew digel DTP ku niha bûye BDP na axivin jî, ji ber ku ew bawer dikin ku ew parti rûyê siyasîyê PKK'ê ye û belgeyên wan jî hene. Ev tişt jî pirsêke girîng tîne rojevê: Ew bi milyonan kesên ku di hîlbijartinên borî yên Tirkîyê de dengê xwe dane DTP kî ne û çima dengê xwe dane? Li Tirkîyê partiyên din ên Kurdî hene, lê bê ku peywendîya wan bi PKK'ê ve hebe, lê em nabînin ku nûnerên wan di şaredariyan Rojhilatê Tirkîyê de serkevin. Xoş be yan tirs, PKK bi rêya aliyên xwe yên siyasî BDP/DTP nûnera sereke ya siyasî ya

Kurdî ye li Tirkîyê. Ev rastiya mantiqî, pêwîst û tal jî ji Enqerê re êşkere dibe ku bêyî beşdariya PKK ti çaresereke siyasî yan "vebûneke kurdî" serkeftî nabe. Dibe çareseriyê hebe ku Kurd pê razî bibin, lê serkeftî nabe, ji ber ku bi baweriya serkirdên PKK'ê wan jiyana xwe nekiriye qurban û çendî salan li çiya nemane ji bo ku ti dahatûyeke wan di Tirkîyê de tunebe. Vêca ev mesele hizirkirineke xweperistî be yan ji ewe be ku baweriya wan bi kesên din nayê ku rêberiya xelkê wan bikin, ew serkirdên PKK'ê hemû çareseriyên ku lêborîne ji wan re naîne û dahatûyekê nade wan, red dikin.

Tiştê baş ji Enqere re ew e ku êdî daxwaziyan PKK'ê ne giran in. Heta Brîtaniya, Îsraîl û Spanî jî neçar bûn sînorekê ji daxwaziyan IRA, Hamas û ETA re danin. Abdulla Ocalan, Murad Karayilan û serkirdên din ên PKK'ê ew hemû ji daxwaza dewleta serbixwe daketine û dibêjin ku ew amade ne çekên xwe danin, eger lêborîneke giştî ji wan re bê dayîn û reformeke siyasî ya dirust bê encam dayîn. Ew reform jî divê bi heman şeweyê otonomiya Katalonya be. Herçawa be ev hûrbîrî wê yek ji wan xalan bin ku di rûniştinên nehên de li Enqere bi dijminên xwe re behsa wan bike, dema ku bi wan re dest bi gotûbêjên ciddî dikin.

Di encama referendûma hefteya borî de, Serokwezîrê Tirkîyê, Recep Teyib Erdogan, deskefteke mezin a siyasî bidest xist. Wê karekê baş bike eger ew bi alîkariya kesên hêja yên weke Ahtisaari wê bihêzbûna xwe ya siyasî ya nû ji bo amadekirina Tirkîyan bikar bîne ji bo ku bi 'Fîl'ê nav odeyê re bike danûstanê. Ji xwe eger di meseleya dîtina 'Fîl' de pirsgrîkeke wî hebe, wê demê dikare tenê wê pirsê ji xwe bike ka boçî tenê ji sedî 33 rûniştvanên navçeyên Kurdî beşdarî referendûmê kirin, di demê de ku li rojavaya Tirkîyê rêjeya beşdarbûyan gihişt nêzîkî ji sedê 80. Gelo peywendîya wê bi wê yekê ve heye ku xelk guhê xwe didin nûnerên xwe yên destnîşankirî û daxwaz ji wan hatiye kirin ku referendûmê boykot bikin?

Ehmedê Kurd rast dibêje

Kawe Emîn

Di wê hevpeyvîna ku rojnameya Rûdawê li gel Ehmed Turk kiribû, min tiştêkî balkêş derbarê bêcesaretbûna AKP'ê derheqê çareserkirina pirsgrîka Kurd de xwend. Ehmedê Kurd dibêje: "Ger baweriya wan hebûya, bi cesaret jî dibûn, siyasethan wiha ye, ger baweriya te bi tiştêkî hebe, cesareta te jî peyde dibe." Ligel vê axaftinê hemfikir im, ji ber ti tiştê bî dayîna qurbanîyan nayê kirin. Swêdî pir caran li ser tiştên hestiyar, çi şexsî be yan dewletî, dibêjin divê mirov girîngiyê bide tiştê ku li gor wî girîng e. Lê Erdogan û partiya wî pirsgrîka Kurd nakin pirsê xwe ya herî girîng, lê bêtir wek paşkoyekê behs dikin û ew jî pir caran ji bo bidestxistina dengên Kurdan di hîlbijartinan de. Di referendûma 12'ê Îlonê de, hem BDP'ê û hem jî PKK'ê cesareteke mezin pêşan dan, dema ji gelê Kurd xwestin ku referendûmê boykot bikin. Ji alîkî din AKP'ê heman kar kir ku herdu alî bi awayên xwe serkeftineke mezin bi dest ve anîn.

Herdu serkeftin jî di qazanca gelê Kurd de bûn, lê çawa? Bizava azadîxwaz a Kurdî, bi çiya û bajar, hêza xwe hem bo Tirkîyê û hem jî bo cîhanê pêşan da, bi awayekî ku êdî ne mimkun e nûnerayetiya Kurdan bê

paşguh xistin. Ji alîkî din jî hinek xalên destûrê ku gelê Tirkîyê ji wan re gotin 'erê' di berjewendiya Kurdan de ye. Erdogan bi awayekî veşartî be jî mikur hat ku nabe hisab ji boykota Kurdan re neyê girtin. Loma dibe hem boykot û hem jî sererastkirina van 26 maddeyên destûrê wek pencereyê vekirî bi rûyê çareseriya aştiyane ya pirsgrîka Kurd li Bakurê bête dîtin. Paşkezbûna partiyên nijadperest wek MHP û CHP'ê ku niha li Bakurê Kurdistanê tenê tabloyên wan mane, ku ev çend deh sal in darûdestên Artêşa Tirk in, şikestineke mezin e ji bo generalan û mîlîtarîstan li Tirkîyê ku dîrokeke wan a xwînrij heye.

Çavê AKP'ê ne tenê li ser Kurdistanê ye, lê li ser Balkan û jimareke zêde ya welatên Rojhilata Navîn e jî. Ger li xwe venegerin û hewl nedin Pîrsa Kurd bi awayekî aştiyane çareser bikin, bê goman wê rastî heman çarenivîsa partiyên nijadperest li Kurdistanê bên. Lê pirsîyara herî mezin ew e wê kengî vê cesaretê peyde bikin?

Niha xebata tevgera Kurd li Bakur ketiye ser rêyêke rast, loma wek Ehmed Turk jî dibêje, divê AKP hemû hincet û xwevedizînekê ji holê rake û demeke din jî agirbesta yekalî dirêj bike, ji ber êdî Kurd jî hêza xwe piştrast e. Ji xwe ji vê xalê şaredarê Bajarê Mezin ê Amedê Osman Baydemir berî referendûmê merc kir eger Kurd referendûmê boykot nekin, ew ê îstîfa bike. Ji ber ger wiha bûye, wek wî bi xwe jî got, wê ne hêjayî nûnertîkirina xelkê bûya. Ev jî cara yekem e siyasethanekî Kurd wek Ewropîyan bike, dema di hîlbijartinan de wenda dikin kursiyên xwe ji bo kesên din vala bike. Lê gelê Kurd pêşan da ku keleha Baydemir ewqasî bihêz e ku ne bahoza Îslamî ya Tirk û ne jî gefên şovenîstan keviyekî wê ji cih ranakin, ji ber di referendûmê de li Kurdistanê 'boykot' û li Tirkîyê 'erê' bû.

Hewlêr dixwaze di fûtbola Asya de bilêze

Ji ber ku sala borî Tîma Fûtbola Hewlêrê mafê beşdarîkirina di Kupa Yekîtiya Asya de wendakir, niha Yekîtiya Fûtbola Îraqê hewl dide îsal wî mafî ji Tîma Hewlêrê re vegeftin.

Hewlêr-Rûdaw

Tevî ku îsal Tîma Fûtbol a Hewlêrê pileya çaremîn a Lîga Tîmên Nayabên Îraqê (Lîgaya Herî Bilind) bi dest xist û mafê xwe yê beşdarîkirina di kupa Yekîtiya Asya de wenda kir, lê ji ber ku sala borî rê ji ti tîmên Îraqê re

nehat dayîn ku beşdarî bikin û Tîma Hewlêrê jî weke şampiyonê Îraqê ji wî mafî hat bêbeş kirin, niha Yekîtiya Fûtbola Îraqê dixwaze weke bedelekê bide tîmên Îraqê û wiha bike ku îsal Yekîtiya Fûtbola Asya li şûna du yaneyan rê bide 4 tîmên Îraqê ku beşdarî wê şampiyoniyê bikin.

Di vê derbarê de Berpirsê Ragihandina Tîma Fûtbola Hewlêrê, Saman Birîfkanî ragihand ku Yekîtiya Fûtbola Îraqê ji bo vê armancê bi fermî daxwaz ji Yekîtiya

Fûtbola Asyayê kiriye û got "rast e ku Yekîtiya Fûtbola Îraqê bi fermî daxwaz ji Yekîtiya Fûtbola Asya kiriye ku li şûna 2 tîman, îsal 4 tîmên Îraqê beşdarî wê şampiyoniyê bikin, lê heta niha Yekîtiya Fûtbola Asya bersiv nedaye û em hêvîdarin ku ew razî bibin." Eger Yekîtiya Fûtbola Asya ew daxwaziya Yekîtiya Fûtbola Îraqê qebûl kir, wê demê her çar tîmên Duhok, Telebe, Zewra û Hewlêr wê di lîgên navnetewî de nûnerîtiya Îraqê bikin.

Di derbiya Gelsenkirchenê de BVB keniya

Gelsenkirchen (Rûdaw) - Du tîmên cîranê hev, lê herwiha dijberên hev, Schalke 04 û Borussia Dortmund vê heftê disa hatin himberê hevdu. Di lîstika çaremîn a Bundeslîga de ku li Gelsenkirchenê di saheya Schalkê de hat lîstin, Dortmund 3-1 biserket.

Schalke di çar lîstikan de hê ti serkeftin bidestnexistiye û pûanên wê tune, Dortmund jî tevî vê lîstikê puanê xwe gihand 9'an.

Encamên lîstikên Schalke 04 û

Borussia Dortmund di 18 lîstikên dawî yê ku li Schalke hatine lidarxistin, wiha ne: 6 car Schalke, 4 car BVB biserketine û 6 çar jî wek hev mane.

Schalkeya ku sala borî bi pûanekî şampiyoniyê wenda kir ji aliyê antrenorê bi ezmûn Felitz Magath ve tê birêvebirin. Serkeftina vê heftê bû yekem serkeftina Jurgen Klopp a li himberê Felix Magath. Schalke niha di lîga şampiyonan de, BVB jî di Lîga UEFA de dilîze.

Êdî doktorê Diyarbakirsporê heye!

Amed (Rûdaw) - Tîma Diyarbakirsporê ku di Lîga 1. ya Bank Asya de dilîze pirsgerêka tunebûna doktor ku ji serê sezonê heta niha dom dike, çareser kir. Ji niha û pêve êdî doktorekî taybet ê Diyarbakirsporê heye. Lê di çar maçan de hîn ti serkeftinek bidest nexist.

Jiber ku doktorê tîmê tunebû di maçên navbera Diyarbakirspor û Çaykur Rizespor û Diyarbakirspor û Akhisar Belediyespor, 10 hezar TL ceza hatibû birîn. Klûba Kesk-Sor bi Dr. Serkan Gurcan re peyman îmze kir. Gurcan ortopedîst e û herwiha li Zanîngeha Dicleyê Fakulteya Tîpê dixebite.

Li aliyê din jî bo çareseriya pirsgerêkê aborî rêvebirên klûba Diyarbakirsporê li çavkaniyan digerin. Hate zanîn ku hevdîtinên ku bi çendîn sponsoran re hatine kirin, erênî derbas bûne.

Klûba Diyarbakirsporê beriya Cejna Remezanê bi qasî 400 hezar TL pere ji sponsoran standibû û ev pere jî ji bo primên lîstikvanên ku di maça Akhisar Belediyesporê de lîstibûn, hate xerckirin. Klûb niha jî bo pêdiviyên lezgînî li çavkaniyên nû digere û ji bo vê jî çendîn hevdîtinan çekir.

Diyarbakirspor ji Mersînê jî bê pûan vegeftiya

Ji bo reklamên li ser formayan demek berê Klûba Diyarbakirsporê bi Fadil Akgunduz re peyman îmze kiribû û niha jî ji bo reklamên nava sahe bi çendîn firmeyan re hevdîtin li dar dixê. Klûb hewl dide xwe ku bi pereyên reklamîan miasên lîstikvanan bide wan û mesrefên din çareser bike. Hesreta Diyarbakirsporê a 3

pûanan hê jî didome. Maça li hemberê Mersîn Îdmanyurdû a roja yekşemê li Mersînê 0-1 bi dawî bû û Diyarbakirspor bê puan vegeftiya Amedê. Di maçê de di deqeya 49'an de lîstikvanê Diyarbakirsporê Onder Çengel kerta sor wergirt û piştî 8 deqeyan lîstikvanê Mersîn Îdmanyurdû Yunus Altun gol avêt.

Abonetiya Rûdaw

Ez dixwazim bo dema

☐ Şeş mehan ☐ Salekê ☐ Vekirî

bibim aboneyê/ya rojnameya Rûdaw.

Rojnameya min heftane bişînin û navnîşanê

Nav : _____
Paşnav : _____
Navnîşan : _____

Telefon a min : _____
E-Mail a min : _____

Buhayê abonetiye jî ve kontoyê bikşînin;

Hejmara kontoyê : _____
Şîfreyê bankê (BLZ) : _____
Bank : _____
Xwediyê kontoyê : _____

Dem û cih: _____ Destnîşan: _____

Anjî ezê bihayê abonetiye bişînim ser kontoya Rûdawê ya li jêr û dekontoya wê jî navnîşana Rûdaw re bişînim.

Bihayê abonetiye salekê jî bo nav Almanya: 60Euro
Bihayê abonetiye şeş mehan jî bo nav Almanya: 30Euro
Ji bo abonetiya derveyî Almanya, pêwendî ligel Rûdawê deynin.

Hesabê Rûdaw
Rudaw Media GmbH
Bank Deutsche Bank Köln
Konto Nr 2450161
BLZ 37070024

Navnîşan
Rudaw Media GmbH
Gutenbergstr. 63a
50823 Köln / Almanya
info@rudaw.eu

www.rudaw.net

Bi 3 zimanan we agahdar dike
Nûçe û analîzên taybet û taze
Malpera nû bitikînin!

WWW

Aynûr ji bo mafê dengbêjiyê distre

Madrîd (Rûdaw) – Hunermenda Kurd Aynur Dogan yek ji 12 hunermendên jin e ku ji bo projeya nû ya kompozîtore Spanî, Javier Limon, hatibû hilbijartin. Projeya bi navê "Mujeres de Agua" ku bi kurdî tê wateya "Jinên ji Avê" dengbêjên jin ên Îranî bi bir tîne, dengbêjên ku hatine bédengkirin û rastî zordariya rejîmê tîne.

Ji bilî dengbêja Kurd, 11 dengbêjên navdar jî di vê xebatî de cih digrin, wek dengbêjên hunera Flamênko Carmen Linares û Estrella Morente, herwiha stêrka hunera Fado ya Portûgalî Maríza, deng-

bêja Yewnanî Elefteria Arvanitaki, ya Îsraîlî Yasmîn Levy û hwd.

Derbarê vê projeyê de hunermendê Spanî Javier Limón dibêje ku wî xwestiye hunera Flamênko tevî mûzîka rojhilatî bike: "Min dixwest ku dengbêjeke Îranî jî di vê projeyê de cih bigre, lê ji ber ku stranbêjî li Îranê jî jinan re qedexe ye, min dixwest ku vê xebatê diyarî wan bikim.

Albûma Jinên ji Avê di 21'ê Îlonê de tê belvakin. Hunermendên jin wê stranan bi awakî zindî li Madrîd, Lissabon, Atîna, Stenbol, Parîs û li DY'A'yê bixwînin.

Ger Heval bibe milyoner, wê 4 zarokan çê bike

Hunermend Heval Îbrahîm ragehand, ger bibe milyoner ew ê 4 zarokan çê bike. Heval: "Wê heyamê wiha bû, her kesî hez ji zarokên gelek dikir, lê niha dem hatiye guhertin, ger bibim xêzandar ez tenê du zarokan dixwazim."

Heval Îbrahîm got ku ger du zarokên wî hebin, ew ê

bikaribe wan bi awayekî baş perwerde bike, lê ger rewşa wî ya aborî xweş bû û bû milyoner ew ê 4 zarokan çê bike. Hunermendê ciwan Heval Îbrahîm hê jin ne aniye, lê di hevpeyivînekê ligel Rûdawê berî demekê gotibû ku ew evîndar e û hêvîdar e bigihe yara xwe.

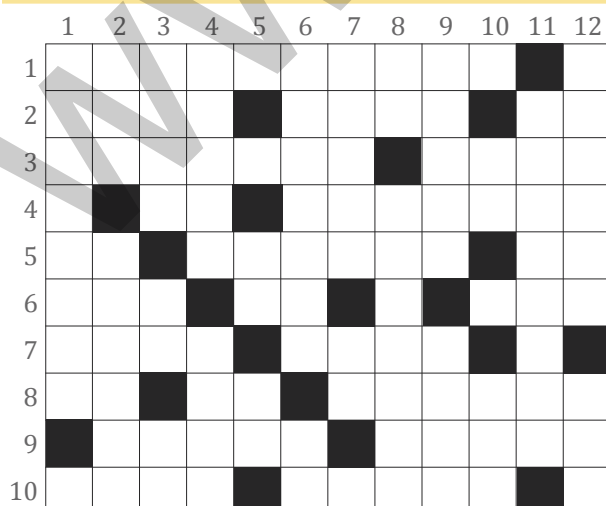
Li Kolnê konên çandê vekirin!

18. Fesivala Çanda Kurd ya Navnetewî roja 18'ê Îlonê li bajarê Almanya Kolnê hat lidarxistin. Bi deh hezaran kes îsal jî di festivalê de kom bûn û daxwaziya çand, huner û zimanê xwe kir.

Bajarê Kolnê roja şemîya borî ji Kurdistan re malavanî kir. Bi hezaran Kurd ji gelek bajarên Ewropayê birêketin û li Kolnê li Stadyûma Rhein Energie civiyan. Serê sibê ji gelek welatên Ewropayê jin, keç û xortên Kurd hatin vî bajarî. Bi rengê kesk, sor û zer bajarê Kolnê hat xemiladin. Keç û xortan, li ber dengê Dîno, Koma Berxwedan bi saetan bi coşî dîlan girtin. Jî bo nasnamaya xwe gelek peyamên balkêş û herwiha mesajên siyasî dan. Siyasetmedarên wek Emine Ayna, Serokê KNK'ê Tahir Kemalzade, Serokê YEK-KOM'ê Ahmet Çelik tevî festivalê bûn û axifîn. Serokê KCK'ê Murat Karayılan jî bi rêya sinevizyonê tevî festivalê bû. Peyama siyasîmedarê Kurd bi kirtahî, li şermezêkirina bûyera Colemêrgê û rexneyên li ser helwesta Dewleta Tirk bû. Di vê festivalê de tiştê herî balkêş jî konên TEV-ÇAND'ê bûn.

Xaçepirs

Çeperast: 1- Xeniqandin, bi şerîte kuştin. 2- Dengê dewaran - Bi hinek zimanên Ewropî jî "şêr" re tê gotin - Kesê yekem. 3- Karkir, kedkar - Mizgeft, îbadetxaneya misilmanan. 4- Di Sumeran de xwedayek - Di artêşê de payedarîyek. 5- Pronavê yekem - Xwedî sîd, xwedî şand - Na, no. 6- Bi rêve çûn (berepaş) - Damar, reh - Terpilî, li erdê rast bû. 7- Kom, bar, qefl (berepaş) - Pirtûk lê tîne raxistin (berepaş). 8- Du tîpên bê deng - Pronavê yekem - Li hedefê xistin, nişana rast. 9- Heywanek, keroşk (berepaş) - Agahdarî, bang. 10- Dezgeha parêzeran (berepaş) - Cûreyek hesin (berepaş).

Serejêr: 1- Şorbeyek şîrîn. 2- Qebûlîkirin - Navdar, şandar. 3- Tuneye - Ne nêr, jin - Heywanek. 4- Fêkiyek - Kîn, nefret. 5- Zik, çerm - Notayek. 6- Kêfçî, alhildêr - Ne tûj, nabirre. 7- Dîtin, fikir, temaşe - Amnestî Înternatîonal. 8- Notayek - Maçkirin. 9- Fêkiyek - Dinya bi mirin, ne ebedî. 10- Nişana millet û welat - Terî, dûvik. 11- Bi emnetî, bi deyn. 12- Êşkence, eza, cefa - Hêzên Artêşa Tirkîyê.

Li dinyayê kesê herî bêvil mezin lazekî ji Tirkîyê ye

Mehmet Ozyurekê ji Derya Reş, ku bi eslê xwe Laz e, li Mgor pirtûka rekoran Guinness, xwediyê mezintirîn bêvila li cîhanê ye. Pirtûka ku ji seranserê cîhanê rekoran nişan dide, Guinness, ji bo sala 2011 Mehmet Ozyurek weke bêvildirêjtirîn û mezintirîn kes destnîşan kir. Pirtûk dinivîsîne ku dirêjiya bêvila wî 8.8 cm ne.